

EDUCATIEVE MASTER IN DE ECONOMIE
EDUCATIEVE MASTER IN DE ONTWERPWETENSCHAPPEN
EDUCATIEVE MASTER IN DE WETENSCHAPPEN EN TECHNOLOGIE

UNIVERSITEIT HASSELT

OPLEIDINGSACCREDITATIE OP MAAT VAN DE EIGEN REGIE • BEOORDELINGSRAPPORT

15 MEI 2023

GUY AELTERMAN (VOORZITTER) • JAN VAN TARTWIJK, TAMMY SCHELLENS, RIA
MARECHAL, TOM VAN MOSSEVELDE (COMMISSIELEDEN) ELISE VAN DOOREN, AISA
AMAGIR, MARC DE VRIES (DEELEXPERTEN) • CARLIJN BRAAM (SECRETARIS) • DAPHNE
CAROLUS (PROCESCOÖRDINATOR)

Inhoud

1	Abstract	6
2	Rapportage van het onderzoek van de commissie.....	8
2.1	Inleiding	8
2.2	Vorbereiding.....	8
2.3	Eerste waarderingen	8
2.4	Structuur en organisatie van de opleidingen.....	9
2.5	Missie en visie.....	9
2.6	Instream	10
2.7	Curriculum	10
2.8	Stages	12
2.9	Masterproef.....	13
2.10	Evaluatie	14
2.11	Docententeam.....	15
2.12	Professionalisering.....	15
2.13	Betrokkenheid & ervaringen studenten	15
2.14	Betrokkenheid & ervaringen werkveld/alumni	16
2.15	Samenwerking & partnerschappen	17
2.16	Kwaliteitscultuur.....	17
2.17	Opmaak van de balans	18
2.18	Opleidingsspecifieke punten	18
2.19	Vakgebied Economie	19
2.19.1	Conclusie.....	21
2.20	Vakgebied Ontwerpwetenschappen	21
2.20.1	Conclusie.....	23
2.21	Vakgebied Wetenschappen en technologie	23
2.21.1	Conclusie.....	25
3	Oordeel.....	26
	Bijlage 1: Administratieve gegevens van de instelling en de opleiding	30
	Bijlage 2: Opleidingsspecifieke leerresultaten.....	33
	Bijlage 3: Samenstelling van de commissie	36
	Bijlage 4: Programma voor de dialoog met de opleiding	37
	Bijlage 5: Verantwoording	40
	Bijlage 6: Overzicht van het bestudeerde materiaal	41

1 Abstract

Voorliggend beoordelingsrapport is tot stand gekomen in het kader van de opleidingsaccreditatie op maat van de eigen regie die uitgevoerd werd door een reviewcommissie van deskundigen bij de Universiteit Hasselt in opdracht van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie. Op basis van het gevoerde onderzoek komt de commissie tot een eindoordeel 'voldoende' over de kwaliteit van de educatieve masteropleidingen in de economie, in de ontwerpwetenschappen en in de wetenschappen en technologie, die onder de onderwijsbevoegdheid van UHasselt ressorteren, alsook over de educatieve masteropleiding in de gezondheidswetenschappen, die onder de onderwijsbevoegdheid van de transnationale Universiteit Limburg (tUL) wordt aangeboden. Ze geeft daarmee een positief advies tot besluitvorming aan de NVAO. *Dit beoordelingsrapport betreft de beoordeling van de drie opleidingen van UHasselt.*¹

De tUL en UHasselt onderscheiden zich op het governance-niveau, terwijl de onderwijsmissie, het onderwijsbeleid en de eigen regie dezelfde UHasselt-kaders volgen. Alle vier opleidingen volgen op een operationeel niveau dan ook de kaders van de UHasselt. Sinds academiejaar 2019-2020 biedt UHasselt de vier educatieve masteropleidingen aan. De geïntegreerde Educatieve master in de economie omvat 90 studiepunten; de overige geïntegreerde masteropleidingen tellen 120 studiepunten. Daarnaast worden voor alle vier masteropleidingen verkorte varianten aangeboden, evenals een LIO-traject (Leraar in Opleiding). De opleidingen zijn verenigd binnen de School voor Educatieve Studies (SES) met een Interfacultair Schoolbestuur, waarbinnen afstemming en kruisbestuiving plaatsvindt. In een open dialoog met UHasselt heeft de commissie kunnen kennismaken met opleidingen die duidelijk in ontwikkeling zijn. De educatieve master in de economie springt er hierbij in positieve zin uit, met een heldere didactische opbouw, een focus op de toekomst en een sterke afstemming op de praktijk. De gevorderde kwaliteitsborging van deze opleiding is mede het resultaat van de langere geschiedenis die ze kent in de instelling.

De commissie ziet een heldere visie gereflecteerd in de masteropleidingen. Een grote sterkte van de opleidingen vindt de commissie het naleven van het *teach as you preach*-principe en het gefaseerde groeiproces dat studenten doormaken in hun eigen tempo, in een veilige leeromgeving en met voldoende begeleiding. Afgestudeerden voelen zich bijzonder goed voorbereid op de praktijk. Via docenten is er een sterke link met het onderwijsveld en met andere faculteiten.

De commissie doet enkele adviezen in functie van de voortdurende verbetering van de kwaliteit van de opleidingen. Hiermee wil ze geen afbreuk doen aan haar positief oordeel. Concreet beveelt de commissie de educatieve masteropleidingen aan om:

- Op het gebied van internationalisering (samenwerking, benchmarking) op korte termijn een strategie te ontwikkelen. De commissie moedigt de educatieve opleidingen daarbij aan om verder werk te maken van de strategische doelstelling omtrent een duurzaam langetermijnplan omtrent internationalisering;
- De visie op en het concept van de masterproef verder te ontwikkelen;
- Aandacht te hebben voor de haalbaarheid van de inrichting van flexibele trajecten bij een toenemend aantal studenten;
- Informeel overleg en afspraken meer te expliciteren/formaliseren, zonder evenwel in bureaucratie te vallen;
- In het kader van de kwaliteitsborging de competentiematrices in functie van het aftoetsen van de leerlijnen te actualiseren en te verduidelijken in een cyclisch proces, zodat alle beoogde competenties daarin volgens de vooropgestelde leerlijnen herkenbaar aan bod komen.

¹ Voor de Educatieve master in de gezondheidswetenschappen van de transnationale Universiteit Limburg werd in functie van de accreditatie op maat van eigen regie een afzonderlijk beoordelingsrapport opgeleverd.

Daarenboven vraagt de commissie specifiek voor de Educatieve master in de economie:

- Beter te expliciteren hoe het beoogde eindniveau met alle bijbehorende competenties wordt afgetoetst.

Specifiek voor de Educatieve master in de ontwerpwetenschappen vraagt de commissie:

- De ontwerpende houding meer te expliciteren, met een generieke taal en een procesmatige, objectiveerbare aanpak;
- De gehele evaluatiecyclus meer te expliciteren en het groeiproces van studenten volledig inzichtelijk te maken.

Specifiek voor de Educatieve master in de wetenschappen en technologie vraagt de commissie:

- De domeinen Technology en Engineering meer te profileren, en daarbij meer aandacht te hebben voor actuele en toekomstige technologische ontwikkelingen als AI en robotica, in functie van de maatschappelijke impact en de plaats die het in het onderwijs krijgt;
- Aandacht te hebben voor ontwerpdidactiek, via een intensievere samenwerking met de educatieve master in de ontwerpwetenschappen;
- Oog te hebben voor het aanleren van een kritische houding en vernieuwing in alle finaliteiten van het secundair onderwijs.

2 Rapportage van het onderzoek van de commissie

2.1 Inleiding

Dit beoordelingsrapport is tot stand gekomen in het kader van de opleidingsaccreditatie op maat van de eigen regie die uitgevoerd werd in opdracht van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie door een reviewcommissie van deskundigen bij Universiteit Hasselt en de transnationale Universiteit Limburg (tUL). Het beoordelingsrapport omvat het onderzoek, met haar bevindingen en overwegingen, van de commissie ten aanzien van de beoordelingsgrond uit het beoordelingskader 'Opleidingsaccreditatie op maat van de eigen regie' van de NVAO.

Omwille van de organisatie van de opleidingen onder de UHasselt-kaders voerde de commissie tegelijk het onderzoek naar alle vier opleidingen, die duidelijke gemeenschappelijkheden bevatten. Hiermee volgt ze de onderwijskwaliteit en de werking van de eigen regie van de instellingen (cf. Structuur en organisatie van de opleidingen). Ten behoeve van de accreditatie van de opleidingen van beide instellingen worden de opleidingen echter in afzonderlijke beoordelingsrapporten beschreven.

2.2 Voorbereiding

De commissieleden hebben in voorbereiding op het locatiebezoek kennisgenomen van de Kritische Reflectie en aanvullende documentatie en hun indrukken gedeeld. Deze eerste waarderungen zijn besproken in een voorbereidend overleg, aan de hand waarvan de belangrijkste thema's en vragen zijn gecompileerd. De geïnventariseerde sterktes en verkenningpunten zijn als leidraad gebruikt tijdens het locatiebezoek van 15 tot en met 17 maart 2023. Tijdens deze dialoog heeft de commissie haar eerste indrukken getoetst aan de hand van gesprekken met alle relevante stakeholders en zich ervan vergewist of de onderwijskwaliteit en -borging op opleidingsniveau binnen UHasselt voldoende is. De commissie heeft de bijkomende indrukken afgewogen en heeft uitvoerig alle informatie uit gesprekken en aangeleverd materiaal besproken. Aan het einde van het bezoek heeft de commissie haar eerste conclusies en bevindingen mondeling gedeeld met de instelling tijdens een dialoogmoment. Het programma van het locatiebezoek is opgenomen in bijlage 4.

2.3 Eerste waarderungen

In voorbereiding op het verkennend bezoek identificeerden de commissieleden een aantal sterktes van de educatieve masteropleidingen. Zonder uitputtend te zijn, had de commissie een positief beeld van:

- de heldere missie en visie, die holistisch worden benaderd;
- de expliciete keuze voor teamwerking met aandacht voor expertise, intensieve en interdisciplinaire samenwerking;
- de unieke profielen van studenten, met een divers en geïndividualiseerd aanbod (voltijds, gespreid, via contact of op afstand);
- de flexibiliteit voor een diverse studentenpopulatie;
- de samenwerking tussen de faculteiten en met actoren in het onderwijsveld;
- de actieve studentenbetrokkenheid;
- de gemeenschappelijke structuur van de lerarencomponent;
- de evenwichtige opleidingsprogramma's;
- de concepten 'teach as you preach' en 'assess as you preach'
- tussentijdse reflectie en intervisie;
- professionaliseringsinitiatieven en aanvangsbegeleiding;
- de aandacht voor levenslang leren.

Uit de eerste waarderungen kwamen nog enkele onderwerpen naar voren waarover de commissie tijdens het locatiebezoek graag meer inzichten wilde krijgen voor een completer beeld. Deze concentreerden zich rond de thema's structuur en organisatie; missie, visie en

doorvertaling; cijfergegevens; curriculum; stages; assessment; eindwerken/masterproef; studenten; docententeam; samenwerking; nabegeleiding, navorming; kwaliteitscultuur, en betrokkenheid werkveld.

2.4 Structuur en organisatie van de opleidingen

De Universiteit Hasselt (UHasselt) biedt sinds academiejaar 2019-2020 de Educatieve masteropleidingen in de economie, in de ontwerpwetenschappen en in de wetenschappen en technologie aan, evenals de educatieve masteropleiding in de gezondheidswetenschappen van de transnationale Universiteit Limburg (tUL). De tUL en UHasselt onderscheiden zich op het governance-niveau, terwijl de onderwijsmissie, het onderwijsbeleid en de eigen regie dezelfde UHasselt-kaders volgen. Alle vier opleidingen volgen op een operationeel niveau de kaders van de UHasselt.

De educatieve master in de economie omvat 90 studiepunten; de overige masteropleidingen tellen 120 studiepunten. Daarnaast worden voor alle vier masteropleidingen verkorte varianten aangeboden, evenals een LIO-traject. De opleidingen zijn verenigd binnen de School voor Educatieve Studies (SES) met een Interfacultair Schoolbestuur, zodat een goede afstemming kan plaatsvinden tussen de diverse domeinen, het beroep van leerkracht en het regionale onderwijsveld. Een kernteam vormt het dagelijks bestuur van de vier opleidingen, bestaande uit een opleidingscoördinator, secretaris, de voorzitters van de onderwijsmanagementteams, een stafmedewerker onderwijs en twee stafmedewerkers van de dienst Onderwijsbeleid en Kwaliteitszorg. Hier vindt afstemming tussen de vakgebieden plaats. Het kernteam is nu nog een informeel orgaan. Het idee is om dit op termijn te formaliseren, door ook een Schoolraad op te richten, bij de overheveling van personeelsleden naar de School. SES is inmiddels gegroeid naar circa 150 studenten, en ook het docententeam is in omvang toegenomen dankzij extra investeringen. Er is hierdoor meer continuïteit aan het ontstaan.

Door de vier opleidingen wordt gezamenlijk nagedacht over het ontwikkelen van partnerschappen, het zo goed mogelijk inspelen op de noden van het werkveld door bijvoorbeeld materiaal mee te ontwikkelen, het opleiden/nascholen, het opzetten van een alumniwerking etc. De educatieve werking zit volgens de gesprekspartners ingebed in SES, maar kan nog meer worden uitgestrekt tot het werkveld.

2.5 Missie en visie

De educatieve masteropleidingen willen geëngageerde, inspirerende leerkrachten opleiden die gericht zijn op co-creatie in een veranderende, innoverende en geglobaliseerde maatschappij. Deze missie is vertaald in een opleidingsprofiel dat op basis van feedback van studenten, docenten en andere medewerkers is geoptimaliseerd en actueel wordt gehouden. In lijn met de missie en visie is een strategieplan uitgewerkt dat een leidraad vormt, met vijf strategische doelstellingen (zie Kwaliteitscultuur).

De commissie was benieuwd naar wat het profiel van de UHasselt-leerkracht specifiek maakt. Zij vernam dat *teach what you preach* het uitgangspunt is; de opleidingen nemen via modellerend lesgeven en demonstraties bewust een voorbeeldrol op. Het leraarschap wordt gezien als een ambacht, verbonden met zowel onderzoek als de praktijk. Er wordt daarbij gestreefd naar continuïteit tussen de opleidingen en tussen de pedagogisch-didactische en vakdidactische opleidingsonderdelen. De commissie merkt op dat deze profilering zich lijkt te onderscheiden van een klassieke aanpak; de opleiding wordt niet enkel vanuit wetenschappelijk standpunt voorzien, maar ook vanuit kritisch-creatieve hoek. De vakinhoud en het lesgeven worden als 'kunst' gezien en dat vertaalt zich ook in het opleidingsprofiel.

Kern van de visie is volgens de gesprekspartners dat het leraarschap wordt opgehangen aan drie pijlers: leren en ontwikkeling, diversiteit en talenten, en innovatie en cocreatie. Deze pijlers worden verder doorvertaald in afzonderlijke opleidingsonderdelen, waaronder de

vakdidactieken, masterproeven en de stage. Zo ligt de focus bij microteachings eerst op leren en ontwikkeling, en zo verder, met een geleidelijke opbouw in complexiteit. De commissie vindt het lastig om de concrete aanpak van deze pijlers in de opleidingsonderdelen te onderscheiden, en mist een onderbouwing van wat met de opgezette processen en activiteiten wordt beoogd.

2.6 Instroom

De commissie stelt vast dat er een gestaag stijgende trend in het aantal inschrijvingen te zien is, en een dalende trend wat uitval betreft. De opleidingen zijn blij met de dalende uitval. Die heeft volgens hen te maken met de bewuste keuze voor de opleiding die studenten kunnen maken, mede dankzij de ingedaalde 15 studiepunten als keuze-opleidingsonderdelen in de direct vooropleidende bacheloropleidingen, waarin studenten al kunnen kennismaken met de Educatieve masteropleiding via de opleidingsonderdelen 'Leren en Ontwikkeling', 'Vakdidactiek basis' en 'Vakdidactisch project', in combinatie met het flexibele programma. Daarnaast werden talrijke initiatieven rondom studeerbaarheid ondernomen om de uitval te beperken. Momenteel kennen de opleidingen een instroom die zich vooral kenmerkt door deelname in de verkorte varianten. Er is nog ruimte voor groei, geeft UHasselt desgevraagd aan, door te werken aan de bekendheid bij 18-jarige studiekeziers, meer samen te werken met andere universiteiten en hogescholen, en door de optionele lerarencomponent in meer bacheloropleidingen aan te bieden; op lange termijn streeft men naar een goede inbedding in de bachelors. Veel studenten kiezen pas in een later stadium voor een educatieve masteropleiding, nadat ze een andere master hebben afgerond en een tijdje werkzaam zijn geweest. De aansluiting is voor professionele bachelors moeilijker te maken, al hebben zij de lerarencomponent al wel gehad. Voor de aansluiting met de domeincomponent is dan een uitgebreid schakeltraject nodig van 60 tot 120 studiepunten, aangevuld met de lerarencomponent op VKS-niveau 7.

2.7 Curriculum

De commissie vernam dat voor de opleidingsspecifieke leerresultaten is gekeken naar de domeinspecifieke leerresultaten en andere universiteiten, en het internationale perspectief is meegenomen op onder meer het vlak van pedagogisch-didactische, vakdidactische en onderzoeksvaardigheden. Ook zijn binnen de VLUHR-werkgroep lerarenopleidingen duidelijke afspraken gemaakt over het aantal stage-uren, vrijstellingen etc. door de universiteiten onderling.

Studenten volgen in het geïntegreerde traject de lerarencomponent in avondonderwijs en voor de domeincomponent kan men aanschuiven in masteropleidingen van het vakdomein. Zoals aangegeven (cf. instroom) volgen de meeste studenten de verkorte variant van de opleidingen, waarbij vakken gespreid gevolgd kunnen worden. Zij volgen de domeincomponent niet, gezien ze reeds een vakspecifieke masteropleiding behaalden. Er wordt veel op maat gewerkt aan de hand van uitgewerkte modeltrajecten van 1 tot 3 jaar voor de verkorte variant, met een studieloopbaanbegeleider die adviseert over de studiebelasting en ook actief opvolgt. Er is in overleg met studenten gesleuteld aan de studeerbaarheid van de opleidingen. Hiermee is de voorheen hoge uitval goed aangepakt en is er nu een hoog studierendement te zien.

Om in te spelen op de diverse studentenpopulatie wordt er zoveel mogelijk flexibel en *state-of-the-art* onderwijs geboden, al is er bewust niet gekozen voor afstandsonderwijs. De commissie gaf aan wat bezorgd te zijn over de hoeveelheid maatwerk en begeleiding die de mogelijkheden om te flexibiliseren vragen. De gesprekspartners lichtten toe dat een flexitraject als zodanig niet bestaat, maar dat er op vakniveau veel flexibiliteit mogelijk is. Elke docent engageert zich om in te spelen op persoonlijke situaties, onder meer via begeleide zelfstudie, opnames van lessen, kennisclips en via Blackboard. In feite worden er vier varianten aangeboden, stelt de commissie vast: hybride, blended, zelfstandige online leerpaden, en een combinatie van deze varianten waarmee bijvoorbeeld kan worden

ingespeeld op een functiebeperking. Studenten leren deze flexibiliteit ook te verwerken in de eigen lessen. De flexibele aanpak sluit aan bij de visie en gaat uit van de autonomie van studenten, gepaard met een toegankelijke leeromgeving. Wel dient de opleiding volgens de commissie na te denken hoe ze de (arbeids)intensieve begeleiding kan handhaven bij een verdere groei van het aantal studenten.

Om een coherente en opbouwende leerlijn te bewaken, zijn enkele elementen verplicht, zoals de microteachings (vakdidactiek) en masterproef, en is er een logische opbouw in de opleidingsonderdelen. Zo kan een stage pas gevolgd worden na het volgen van de twee delen vakdidactiek.

De mogelijke spreiding van vakken zorgt voor een 'harmonicasysteem'. Studenten kunnen in september en in februari instappen, om te voorkomen dat ze een halfjaar moeten wachten. Een startvak als 'Leren en ontwikkeling' wordt daarom elk semester aangeboden. Onder meer tussen de docenten van het pedagogisch-didactisch deel en vakdidactici is er continue afstemming, om herhalingen te vermijden en van elkaar te leren. Deze afstemming is verbeterd naar aanleiding van ontvangen feedback.

De commissie heeft uit de ontvangen documentatie opgemaakt dat in de educatieve masteropleiding economie gebruik wordt gemaakt van de zogenaamde DEM/DOE-cyclus in het opleidingsonderdeel Vakdidactiek economie basis. Door telkens een demonstratieles te laten volgen door een 'doe-les' of microteaching, kunnen studenten leren en ervaren hoe je een les voorbereidt. Dit geldt vooral voor het eerste semester; erna wordt meer ingezet op bijvoorbeeld innoveren en experimenteren. In de dialoog is toegelicht dat DEM/DOE niet specifiek is voor economie, en dat iedere educatieve masteropleiding zijn eigen accenten kan leggen. Er heeft veel overleg plaatsgevonden om een gezamenlijke basis vast te stellen, ook op (vak)didactisch vlak. Van belang hierbij is volgens de gesprekspartners om de onderling verbonden componenten goed te duiden ('the why of teaching, the art of teaching and the what of teaching'). Bij de benodigde transfer naar de praktijk zijn stagebegeleiders betrokken, die checken of de aangereikte kaders worden gebruikt.

Over de vormgeving van het dit jaar ingevoerde vakdidactisch project is eveneens gesproken. Er is toegelicht dat dit een ontwerpgericht onderzoek omvat, in nauwe afstemming met het werkveld. Omdat het onderwijs wordt afgestemd op de behoeften in de praktijk kan de invulling van het project verschillen tussen de vakgebieden. Deze aansluiting op de praktijk is iets waar UHasselt zich mee wil onderscheiden. Studenten bevestigen dat zij de educatieve masteropleidingen zeer praktijkgericht vinden en zich goed voorbereid voelen op het voor de klas staan. Ook het werkveld waarmee door de commissie is gesproken vindt de UHasselt-afgestudeerden goed voorbereid op de praktijk, met een goede inhoudelijke diepgang. Studenten leren enerzijds coachen en 1-op-1 gesprekken voeren in een kleine groep, anderzijds worden zij opgeleid tot kritische leerkrachten. Het is belangrijk dat de toekomstige leerkracht een innovator is die nieuwe ideeën in de praktijk kan omzetten, en dat deze verbindingen kan leggen tussen diverse schoolvakken en vakdidactieken.

Binnen de educatieve masteropleidingen wil men uitdrukkelijk een voorbeeldrol vervullen volgens het principe *teach as you preach*. De commissie kreeg via de gesprekken meer vat op wat dit concept in de praktijk inhoudt. Docenten passen wat ze studenten leren ook zelf toe, bijvoorbeeld door te variëren in werkvormen, opdrachten, etc. Zo is er in het kader van diversiteit en innovatie een aantal online modules ingericht voor werkstudenten. De gesprekspartners vulden aan dat er een veilige, toegankelijke leeromgeving is, waarin docenten dichtbij studenten staan en er veel contact is met studenten, om hen de juiste tools mee te geven om zich te kunnen ontplooien als leerkracht.

Gedurende de gesprekken was de commissie op zoek naar de concrete overeenkomsten tussen de verscheidene ingerichte opleidingen, en stelde zichzelf de vraag waar de onderlinge synergie begint en eindigt. Zij stelt vast dat er actief gewerkt wordt aan onderlinge

afstemming, met ruimte voor verschillen. De commissie vindt dit een positief gegeven, maar vroeg zich af hoe gelijkwaardig de opleidingen zijn. Het viel de commissie bijvoorbeeld op dat de opbouw van de praktijkcomponent van de vakdidactische leerlijn niet in alle opleidingen hetzelfde is, en ze een gemeenschappelijke taal mist. Op vakdidactisch vlak vindt de commissie zowel theorie als praktijkgerichtheid terug, al merkt zij op dat het goed is om te waken over de academische diepgang ervan. Al met al vindt de commissie de opbouwende leerlijn via de microteachings en co-teachings naar de ingroeistage en doorgroeistage een zeer sterk punt waarmee studenten goed worden voorbereid op de praktijk. Alumni die de commissie sprak, gaven aan dankzij de microteachings goed toepasbare leerstrategieën te hebben aangeleerd.

In het LIO-traject wordt er gewerkt op maat van studenten die al werken als leerkracht in het onderwijs voor de twee stage-opleidingsonderdelen en voor de masterproef, om aan te sluiten bij hun dagelijkse praktijk in de klas. Zij mogen alle opdrachten in de eigen school doen in plaats van binnen twee contexten, en lesvoorbereidingen worden beperkt tot een minimum, met alleen verwerkingsopdrachten. Wel volgen zij de microteachings, en appreciëren deze ook vanwege de feedback die ze ontvangen. In totaal kan 30% van de opleiding gevaloriseerd worden via de eigen schoolcontext. De commissie merkt het welslagen van het LIO-experiment op; de LIO's waarderen de relevante oefenkansen die de opleiding hen biedt.

2.8 Stages

Uit het zelfevaluatierapport maakte de commissie op dat vanaf het huidige academiejaar een curriculumwijziging heeft plaatsgevonden om de studiebelasting in de verkorte variant te verminderen. Het aantal stage-opleidingsonderdelen is teruggebracht naar twee: de ingroeistage van 12 studiepunten en de doorgroeistage van 9 studiepunten. In de gesprekken is toegelicht dat de ingroeistage 15 uur lesgeven omvat, naast 10 uur coaching en 9 verrijkingsactiviteiten. De doorgroeistage omvat 20 uur lesgeven en kan bij voorkeur gevolgd worden na afronding van de ingroeistage (in overleg, met uitzondering van de coaching). Om transparantie te creëren voor alle betrokkenen is er een uitgewerkte stage-studieleidraad.

De commissie was benieuwd hoe de begeleiding en opvolging bij stages is geregeld. Zij begreep uit de gesprekken dat er voor een goede opvolging wordt gewerkt met een groei- en reflectiedossier voor studenten. Het geheel aan stage-ervaringen staat centraal in dit document, met een koppeling van de reflectie van de student aan het bestudeerde materiaal, theoretische concepten en wetenschappelijke bronnen op het gebied van de drie pijlers.

De studenten zoeken zelf een stageplek begreep de commissie, hoewel er ook een lijst is met stagecontacten per vakgebied waaruit geput kan worden. Voor LIO-studenten wordt bekeken wat voor opdracht zij kunnen uitvoeren die aansluit bij hun dagelijkse praktijk in de klas. De stagecoach is het eerste aanspreekpunt voor de student, heeft een ondersteunende rol en volgt de student tijdens de stage. Naast de procesbegeleiding is de coach verantwoordelijk voor de summatieve beoordeling. Er wordt bovendien gewerkt met stageteams waarin ook een vakdidactische/pedagogisch-didactische begeleider zit, die als stagebegeleider de student tijdens elke stage een keer bezoekt. Coaches en begeleiders, waarvan de rollen kunnen overlappen, beschikken allemaal over praktijkervaring vernaam de commissie. Daarnaast is er een vakmentor van de stageschool die de student formatief beoordeelt via feedback in een lesbeoordelingsformulier. De dossieropvolging en evaluatie worden besproken in het team. Zodoende kan men op elkaar terugvallen en is er bij twijfel een tweede opinie beschikbaar. (Zie ook: evaluatie.)

De kwaliteit van de begeleiding tijdens de stage wordt door de studenten die de commissie sprak erg positief beoordeeld, met voldoende coaching op didactisch en inhoudelijk vlak door zowel de stagecoaches en -begeleiders als de vakmentoren. Het is ook mogelijk voor studenten uit Nederland om in eigen land stage te lopen, wat als extra pluspunt wordt

genoemd. Bij stagescholen is er een grote bereidheid om stagiairs en LIO-studenten te begeleiden; zij hebben niet alleen collega's nodig, maar geven de commissie te kennen dat ze zelf ook leren van de goede studenten die UHasselt opleidt. De tijdsinvestering die de begeleiding vergt, valt volgens de gesprekspartners uit het werkveld mee en weegt niet op tegen de voldoening die het geeft en meerwaarde die het biedt. Verder meldden zij dat voor de begeleiding van stagiairs veelal alumni worden gezocht die mee zijn in de visie en weinig training nodig hebben. Er zijn daarnaast regelmatig bijeenkomsten met (mentoren uit) het werkveld voor afstemming, en er is alle gelegenheid voor tussentijds contact. Indien nodig wordt er bijgestuurd door de opleiding, bijvoorbeeld via een coachingstraject.

2.9 Masterproef

Via masterproeven worden studenten gestimuleerd om hun onderzoekscompetentie aan te scherpen. De onderzoeksgroep U-RISE is hier nauw bij betrokken. Studenten kunnen via de masterproef bijdragen aan diverse projecten van deze onderzoeksgroep. Er wordt voor de masterproeven ook actief gezocht naar praktijkgerichte onderzoeksvraagstukken binnen scholen, bijvoorbeeld via alumni. Een masterproef omvat 18 studiepunten in de geïntegreerde Educatieve master in de economie en 24 in de andere geïntegreerde masteropleidingen. In de verkorte varianten van de Educatieve masters zien we een masterproef van 9 studiepunten. De commissie waardeert de optie voor LIO-studenten om (individueel) onderzoek uit te voeren in de eigen schoolcontext; het thema hiervoor kan zelf gekozen worden, maar er gelden dezelfde eindtermen.

Studenten kunnen intekenen op verschillende thema's voor de masterproef. Hiervoor wordt een lijst met onderzoeksprojecten beschikbaar gesteld. Dit jaar omvat deze lijst circa 40 topics, variërend van vakdidactisch onderzoek tot breder gerichte educatieve thema's. De masterproef is een groepswerk voor studenten van de verkorte variant, en een individueel werk in de geïntegreerde. Bij de verkorte variant is er vanwege de beperkte omvang van de masterproef een geclusterde aanpak en werken studenten samen in groepjes van 2 tot 5 personen. Studenten worden ingedeeld in een groep en kunnen doorgaans hun 1e of 2e keuze uitvoeren. Het onderzoek wordt gesplitst in delen over de groepsleden, waarna alles moet samenkomen in één eindproduct. Het opleidingsonderdeel wordt uitgespreid over een academiejaar, zodat studenten kunnen aansluiten bij ingerichte onderzoeksseminars.

De commissie ziet een grote verscheidenheid aan masterproeven, ook qua methodologie. Alle onderzoekstechnieken zijn goedgekeurd; het onderzoek mag naast ontwerpgericht ook experimenteel of fundamenteel zijn. De masterproef is vaak gericht op één pijler, afhankelijk van het onderwerp. Als eindproduct levert de student naast de eigenlijke masterproef en een poster, een creatief ontwerp zoals een workshop of een flyer, met het oog op een transfer naar de praktijk, al kijkt men op dit moment bij wijze van experiment naar een verandering in deze eindproducten voor meer balans. Het onderzoek hoeft niet praktijkgericht te zijn; een enkeling doet een literatuuronderzoek.

De commissie stelde vanwege de differentiatie in masterproeven en het werken in groepsverband de vraag hoe wordt bewaakt dat alle eindcompetenties worden bereikt door alle studenten. Net zoals voor andere opleidingsonderdelen kon de commissie daartoe tijdens de dialoog matrices inzien waarin de samenhang tussen opleidingsspecifieke leerresultaten en het opleidingsonderdeel is weergegeven. Hieraan zijn evaluatiematrices en formulieren gekoppeld. De procesevaluatie gebeurt via een promotor. De commissie vernam dat studenten elkaar ook beoordelen in de vorm van een buddycheck. Dit vormt input voor de individuele beoordeling (zie ook: evaluatie).

Er is besproken dat de studenten die de verkorte variant volgen al een masterproef binnen een domeinmaster hebben verricht. De studenten geven aan dat de werklast van de masterproef, ondanks de beperkte omvang, in combinatie met de rest van het curriculum in het verkorte traject hoog is.

2.10 Evaluatie

In functie van de evaluatie wordt de *Teach as you preach*-aanpak vertaald naar *assess as you preach*, zodat studenten kunnen leren vanuit doorleefde voorbeelden. Door de vermindering van het aantal opleidingsonderdelen zijn in de huidige leerwegen minder (deel)evaluaties, wat volgens de opleidingen een positief effect heeft op de studiebelasting. Alle evaluatie is verbonden aan een opleidingsonderdeel, is er dus geen sprake van leerwegaafhankelijke evaluatie. Er wordt daarnaast gewerkt met *peer assessment* aan de hand van een sjabloon, onder meer bij microteachings en bij het opleidingsonderdeel diversiteit en innovatie; via onderlinge feedbackmomenten helpen studenten elkaar verder te groeien.

Uit de gesprekken kwam verder naar voren dat er beoordelingsformulieren voor alle opleidingsonderdelen voorhanden zijn. Deze zijn gebaseerd op de opleidingsspecifieke leerresultaten en de drie samenhangende pijlers uit het curriculum. Docenten stemmen onderling af wat waar wordt getoetst, onder meer via het delen van leermaterialen. Evaluatie van de didactiek vindt op verschillende momenten plaats, onder meer in de microteachings en de stage. Bij de basisvakdidactiek bestaat de evaluatie voor de helft uit permanente evaluatie, aangevuld met een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding. De theoretische kaders worden doorgetrokken naar competenties. Zo wordt bijvoorbeeld het topic klasmanagement naar een competentie als 'verbindend communiceren' in de stage vertaald.

In lijn met de beschrijving van de begeleiding van de stage (zie ook: stage), hebben zowel de stagecoach vanuit de opleiding als de vakmentor vanuit de stageschool een belangrijke rol in de evaluatie. Ze zijn respectievelijk verantwoordelijk voor de summatieve evaluatie, en de formatieve evaluatie in de klas. De basiscompetenties van de leerkracht worden in de stage afgetoetst aan de hand van het stagedossier en het groei- en reflectiedossier. Vakmentoren beschikken tevens over specifieke lesbeoordelingsformulieren om de formatieve evaluaties uit te voeren. De dossieropvolging en evaluatie worden structureel besproken in het stageteam. Zodoende kan men op elkaar terugvallen en is er bij twijfel een tweede opinie beschikbaar. (Zie ook: stage).

Bij de masterproef gebeurt de procesevaluatie door een promotor. Net zoals voor de andere opleidingsonderdelen zijn er matrices en beoordelingsformulieren aanwezig. In de verkorte variant gebeurt de masterproef als groepswork, anders dan in het de geïntegreerde opleiding. Om de objectiviteit van de individuele beoordeling te waarborgen maken de opleidingen gebruik van *peer assessment*. (Zie ook: masterproef).

Het praktijkproduct wordt beoordeeld door mensen uit de praktijk, net als bij de stages. De commissie zag dit bevestigd in het gesprek met de werkveldvertegenwoordigers, waarvan enkelen aangaven soms gevraagd te worden om als extern jurylid op te treden. Het viel de commissie op dat in het beoordelingsformulier ook 'creatief ontwerp' is opgenomen.

Ook de borging van de opleidingsspecifieke leerresultaten en het eindniveau is door de commissie aan de orde gesteld. Er is toegelicht dat voor alle studenten, ongeacht in welke variant of welk traject zij zitten, dezelfde eindcompetenties of leerresultaten gelden. Dit wordt geborgd via de beoordeling van opleidingsonderdelen in de eindfase van de opleiding (i.e. stage en masterproef), aan de hand van de opleidingsspecifieke leerresultaten.

De commissie stelt vast dat er in 2021 voor het eerst een externe 'toetscommissie' – met stakeholders uit de praktijk en uit wetenschappelijk (onderwijs)onderzoek – is ingeschakeld om de evaluatiepraktijk te beoordelen, en sterke punten en hiaten in de evaluatie te identificeren. Centrale vraag hierbij was of de beoordeling van de studenten het leerproces weerspiegelt en of deze de beoogde leerresultaten concreetiseert. De commissie vroeg zich af hoe aan het oordeel van deze toetscommissie opvolging is gegeven en vernam dat de uitkomsten zijn besproken met het kernteam en dat ook in opleidingsfora op teamdagen is

stilstaan bij evaluatie. Vorig jaar is bovendien de variatie in gebruikte assessmentvormen in kaart gebracht en waar nodig aangepast.

Een doelstelling die geuit is door de gesprekspartners, is om meer te evolueren naar competentiegericht leren en digitale evaluatie. Uit de toelichtingen maakt de commissie op dat er een brede ontwikkeling gaande is bij alle opleidingen richting een meer formatieve beoordeling, innovatieve vormen van evaluatie en heldere beoordelingsformulieren. De commissie vindt het werken met vlogs tijdens de stage als reflectie-instrument een goed initiatief waarmee de schrijflast verminderd wordt. Wel adviseert zij om de vlogs ook tussentijds te laten opvolgen door de stagecoach, niet alleen aan het eind van de stage.

2.11 Docententeam

De commissie heeft kennisgemaakt met een sterk, goed op elkaar ingespeeld team, dat ten opzichte van vier jaar geleden flink is uitgebreid en nu bijna 60 personeelsleden omvat. Er is volgens de commissie veel aandacht voor de samenstelling van het team, met een mix van academici en ervaringsdeskundigen uit het secundair onderwijs. Na een opstartjaar is er een inkaderingsplan geschreven, waarin onder meer is vastgelegd dat binnen elke educatieve masteropleiding minstens één ZAP'er 50% dient aangesteld voor het vakdidactisch gedeelte en het mandaat van OMT-voorzitter in de opleiding. Deze moet beschikken over een doctoraat en actief in onderzoek. Bij drie van de vier opleidingen is dit al het geval; bij de vierde zijn er voorbereidingsplannen gereed. Vanaf de start is er voor elke vakdidactiek, per educatieve masteropleiding, een gepromoveerde docent aangesteld. Naast het vaste team is er ook een pool van pre- en postdocs en schakelt men externe sprekers in voor specifieke onderwerpen, zoals de meertalige context. Ook zijn verschillende externe leraren/scholen betrokken bij onder andere projectwerk, masterproeven en onderzoek. Tot slot zijn onderzoekers aan UHasselt vaak ook in de praktijk werkzaam en verspreiden ze door toepassing in het eigen onderwijs de opgedane inzichten, zowel binnen de universiteit als daarbuiten.

Er is een gezamenlijke overlegstructuur met de vier onderwijsmanagementteams van de verschillende educatieve masteropleidingen, lichtten de gesprekspartners toe. Deze komen maandelijks samen om de kwaliteit en organisatie van de opleidingen te bewaken. Bij studiedagen die twee keer per jaar plaatsvinden wordt het hele team uitgenodigd.

2.12 Professionalisering

Voor startende leerkrachten is er in samenwerking met de Associatie Universiteit-Hogeschole Limburg (AUHL) een aanvangsbegeleiding voorzien. UHasselt startte op eigen initiatief ook een starterscoaching vorig academiejaar. Deze coaching omvat vier halve dagen per semester en is gericht op leerkrachten met één tot vijf jaar ervaring en LIO's die via intervisie hun werkzorgen en noden kunnen delen. De coaching wordt erg gewaardeerd door de deelnemers begreep de commissie. Aanvangsbegeleiding gebeurt op school door vakmentoren, net als de stagebegeleiding. Professionalisering van deze mentoren is geregeld via een vormingstraject voor startende mentoren. Dit traject wordt jaarlijks georganiseerd en kent ook een online variant. Daarnaast ontvangen mentoren geregeld communicatie rondom coaching van startende leerkrachten. De commissie heeft de indruk dat alumni nog niet erg bekend zijn met de aanvangsbegeleiding voor leerkrachten. Er is een rijk aanbod te vinden op de website, maar leerkrachten moeten zich hier zelf voor aanmelden en er ruimte en budget voor krijgen.

2.13 Betrokkenheid & ervaringen studenten

De commissie heeft in de diverse gespreksessies en ook in een afzonderlijke sessie gesproken met studenten. De gesproken studenten volgen in hoofdzaak de verkorte variant, als reguliere of werkstudent, ofwel de LIO-variant. Die samenstelling weerspiegelt de studentenpopulatie; slechts enkele studenten volgen een geïntegreerd traject. De werkstudenten spreiden de opleiding veelal over twee jaar. De commissie was benieuwd naar de betrokkenheid van studenten bij de opleiding; de informatie en begeleiding die zij

ontvangen voorafgaand aan de opleiding, alsmede de begeleiding tijdens de opleiding; studie- en studentenvoorzieningen; uitstroombegeleiding; en de ervaren werklust. Zij heeft op een open, positief-kritische wijze input verkregen. De studenten vinden het leerzame opleidingen waarin ze groeien als persoon. De coachingsvaardigheden die ze leren worden als meerwaarde gezien. Allemaal willen ze in het onderwijs werkzaam zijn, eventueel met een tussenstap als LIO. Sommigen denken erover het te combineren met ander werk ofwel de stap richting onderwijs op een later moment zetten.

De studenten omschrijven als kracht van de educatieve masteropleidingen onder meer het laagdrempelige contact met docenten, de connectie met en goede voorbereiding op de praktijk (o.a. demolessen), de flexibiliteit en het onderwijs op vaste avonden (maandag en woensdag). Studenten krijgen een gedegen pedagogisch-didactische basis mee; elke student ontvangt zowel vakdidactische als pedagogisch-didactische begeleiding. Wel ervaren zij soms overlap in (algemene en vak-) didactiek en vinden dit een aandachtspunt, hoewel dit ook versterkend kan werken en er in het tweede semester meer afwisseling is. Als studenten gevraagd wordt naar wat ze zouden veranderen, noemen zij met name de invulling van de stages: zij zouden meer stage-uren voorzien, en het aantal coachingsuren en verrijkende opdrachten in de ingroeistage en/of de uren vakdidactiek juist verminderen. De stage-ervaringen en het directe contact met leerlingen worden zeer gewaardeerd. Er is veel behoefte aan het opdoen van ervaring met klasmanagement, al geldt dit niet voor de LIO's.

Via Blackboard hebben studenten toegang tot de planning, voorbereiding en naverwerking per les. De lessen op de campus worden afgewisseld met online lessen. Lesopnames zijn toegankelijk voor alle studenten. Ook over de evaluatie en feedback zijn de studenten positief. Zo waarderen zij de duidelijke beoordelingsmatrices, de aandacht voor effectieve, persoonlijke feedback, en de afwisseling in docenten/begeleiders bij microteachings. Er is bovendien alle gelegenheid voor feedback aan docenten, zowel tussentijds als bij de studentbevragingen in de vorm van onderwijsbeoordelingen en evaluatievergaderingen per semester, en deze feedback wordt actief opgevolgd.

2.14 Betrokkenheid & ervaringen werkveld/alumni

Er zijn vele contacten met scholen in het kader van lessen, projecten, stages en masterproeven, maar ook met bijvoorbeeld educatieve medewerkers in een bedrijfscontext. Dit zorgt voor een frequente en structurele wisselwerking met de praktijk, constateert de commissie. Naast de begeleiding van stages en het aandragen van thema's voor masterproeven wordt het werkveld regelmatig betrokken in de lessen via bijvoorbeeld vakdidactische oefensessies en (STEM-) projecten, en worden innovaties uit het werkveld geïntroduceerd in het onderwijs, zoals Smartschool, een veelgebruikt digitaal schoolplatform in het Vlaams secundair onderwijs. De masterproeven worden beschreven als een vruchtbare samenwerking tussen studenten en werkveld, en kunnen zich bijvoorbeeld toespitsen op problem based learning.

Op de vraag van de commissie of studenten bij afstuderen klaar zijn voor de arbeidsmarkt, antwoordt het werkveld bevestigend. Vanuit het perspectief van de stagementoren zijn de opleidingen in de afgelopen jaren breder geworden op basis van de drie pijlers en kennen veel afwisseling, zonder ten koste te gaan van de diepgang. Studenten worden goed voorbereid op de gehele lespraktijk, inclusief het voeren van een onderwijsleergesprek, het gebruik van digitale leerplatforms en online tools, etc. Ook alumni geven aan zich vakbekwaam te voelen en kennis over specifieke thema's te hebben die afgestudeerden van vergelijkbare opleidingen niet bezitten. Deze kennis deden zij onder meer op via verrijkende opdrachten en via (maatschappelijke) projecten waarin alle kennis wordt geïntegreerd. Een voorbeeld hiervan is de Dag van de Duurzaamheid die jaarlijks wordt georganiseerd door studenten van de educatieve master in de economie voor ruim 100 zesdejaars ASO- of TSO-leerlingen met een basisopleiding (bedrijfs)economie. Alumni zeggen te beschikken over gedegen basiskennis en vaardigheden als het gaat om het uitwerken van lessen en het

coachen en begeleiden van leerlingen. De connectie tussen theorie en praktijk wordt gewaardeerd, evenals de vele stage-uren. Wel blijft het na afronding van de opleiding zaak om verder te ontwikkelen, en moet er soms nog een vertaalslag worden gemaakt naar andere settings, zoals het hoger onderwijs.

UHasselt is op centraal niveau een alumniwerking aan het opzetten met jaarlijkse events, en de educatieve masters haken hierop in. Het opzetten van die alumniwerking is één van de strategische doelstellingen voor de periode 2021-2027. Er zijn door een klein team snel veel stappen gezet, maar ook nog heel wat te zetten, stellen de gesprekspartners zelf vast. Informeel gebeurt er al wel het een en ander, begreep de commissie; zo worden alumni uitgenodigd voor open lessen en dagen die georganiseerd worden rond specifieke thema's.

2.15 Samenwerking & partnerschappen

In de toekomst willen de opleidingen de bestaande (internationale) partnerschappen verder structureel en duurzaam uitbouwen, kon de commissie lezen in het zelfevaluatie rapport. Tijdens de gesprekken is de commissie gebleken dat er over de hele linie beginstappen zijn genomen, maar dat de samenwerking met partners in een prille opbouwfase verkeert en nog niet is geformaliseerd. De gesprekspartners gaven te kennen dat deze partnerschappen worden nagestreefd voor een breder doel, namelijk gezamenlijk onderwijs. In dit kader loopt er momenteel bijvoorbeeld een pilot dual werken met een scholengemeenschap.

Met Hogeschool PXL, meer specifiek de educatieve masteropleiding audiovisuele en beeldende kunsten (PXL-MAD), wordt samengewerkt voor een opleidingsonderdeel binnen de educatieve master ontwerpwetenschappen. Verder wordt er regelmatig samengewerkt binnen de Associatie Universiteit-Hogescholen Limburg (AUHL) rond specifieke thema's, zoals de aanvangsbegeleiding, STEM en de ateliers.

Er is een samenwerking met Maastricht University in de tUL, hoewel er geen formeel gezamenlijk aanbod is. In het kader van een Erasmus+ project volgen studenten 'SESSies: Inspiratie in de klas', met een internationale keuzemodule. De commissie vindt de samenwerking op internationaal gebied karig en mist een visie hierop.

Op interdisciplinaire samenwerking wordt expliciet ingezet, onder meer via de pedagogisch-didactische vakken (voor alle vakgebieden samen), de masterproeven (met interdisciplinaire onderzoeksthema's), en het interdisciplinaire vakdidactisch project STEM binnen Wetenschappen en technologie. Voor de masterproeven haalt men actief topics op bij scholen, voor een samenwerking in co-eigenaarschap ofwel co-creatie.

Tevens is er de multidisciplinaire onderzoeksgroep U-RISE, die onder meer samenwerkt met het vakdidactisch cluster en met beleidsteams in het kader van beleidsvoorbereidend werk. Dankzij het interfacultaire schoolbestuur is er een sterke link met onderzoek binnen de faculteiten, en hiervan profiteert de vakdidactiek en de domeincomponent binnen de educatieve opleidingen. De kleinschaligheid is een voordeel en faciliteert een sterke synergie tussen onderwijs en onderzoek geven de gesprekspartners aan, zodat onderzoek stelselmatig wordt ingebracht in opleidingsonderdelen en vice versa.

2.16 Kwaliteitscultuur

Voor de borging van de onderwijskwaliteit van haar opleidingen voert UHasselt een eigen regie via de VISIO-O cyclus (Visie, Innovatie, Strategie, Intervisie voor Ontwikkeling van Onderwijs). De educatieve masteropleidingen startten in het voorjaar van 2021 met deze cyclus van kwaliteitsbewaking. Op basis van input uit de cyclus is een strategieplan voor de vier opleidingen uitgewerkt voor de periode 2021-2027. De doelstellingen hierin, namelijk 1) een kwaliteitsvol en congruent curriculum; 2) een innovatief, competentiegericht evaluatiebeleid; 3) een sterk netwerk en alumniwerking; 4) een sterke wisselwerking tussen

onderwijs en onderzoek; en 5) een langetermijnplan omtrent internationalisering, vindt de commissie helder gedefinieerd.

Hoewel de kwaliteitscyclus zes jaar duurt, houdt men via tussentijdse evaluaties en andere kwaliteitszorginstrumenten voortdurend de vinger aan de pols. De dienst Onderwijsbeleid en Kwaliteitszorg ondersteunt hierin, en daarnaast fungeert de externe toetscommissie als kritische vriend. Ook is er tussentijds een strategiedag over onder andere kwaliteitszorg. Er kan snel en in een vroegtijdig stadium worden bijgestuurd. De evaluatiecyclus is een krachtig instrument, maar veelal vindt informatie ook informeel zijn weg naar het kernteam. Een mooi voorbeeld van bijsturing vindt de commissie dat op basis van de feedback van studenten tijdens het eerste academiejaar 2019-2020 het studieprogramma is aangepast om de studiebelasting te verlagen, met name door de stage-opleidingsonderdelen te verlichten. In het curriculum zijn bovendien veranderingen doorgevoerd om vakken beter op elkaar af te stemmen en overlap te voorkomen. Studenten en alumni herkennen dat hun feedback goed is opgepakt en tot concrete wijzigingen heeft geleid. Het werkveld is van oordeel dat er al veel in de praktijk is omgezet of nog wordt opgepakt.

Via de evaluaties wordt bij studenten ook gepeild hoe zij het proces beoordelen. Op basis van ontvangen feedback is bij de masterproeven de veelheid aan rubrics vereenvoudigd en is er nu meer ruimte voor kwalitatieve feedback/feedforward.

2.17 Opmaak van de balans

De commissie heeft over het geheel genomen een positieve indruk van de educatieve masteropleidingen. Zij waardeert de praktijkgerichte opzet van de opleidingen, waarin de hele breedte van het leraarsvak is meegenomen, en de solide verbinding met het werkveld. Eveneens sterk is de opbouwende vakdidactische leerlijn waarmee studenten goed worden voorbereid op de praktijk, een beeld dat door zowel studenten als werkveld wordt bevestigd. Er heerst bovendien een zeer laagdrempelige cultuur, waarin docenten dichtbij studenten staan en studenten zich gehoord voelen. Ook de sterke synergie tussen onderwijs en onderzoek beoordeelt de commissie als positief. Daarbij moedigt zij de opleidingen aan tot verder vakoverschrijdend samenwerken, zowel intern als extern.

De samenhang van opleidingsonderdelen met de drie pijlers die de kern vormen van het opleidingsprofiel vindt de commissie niet helder en nog onvoldoende doorvertaald. De doorgedreven flexibilisering binnen de opleidingen sluit aan bij de diverse studentenpopulatie, al vraagt de commissie zich af of dit haalbaar is bij groeiende studentenaantallen, en heeft zij nog niet scherp gekregen wat hierin de ambities zijn.

De commissie heeft een lerende organisatie aangetroffen met een enthousiast team, een sterke kwaliteitscultuur en een kwaliteitscyclus gericht op voortdurende ontwikkeling. Hiervan zijn veel voorbeelden de revue gepasseerd tijdens de gesprekken. De aanpassingen op basis van feedback hebben onder meer geresulteerd in een betere studeerbaarheid van de opleidingen. De aanwezigheid van een externe toetscommissie is positief en leidt tot strategische verbeterpunten, die echter nog niet zijn opgepakt in de cyclus. Om leerlijnen goed af te toetsen, raadt de commissie verder aan om de competentiematrices te actualiseren in een cyclisch proces.

Over de opzet van de masterproef is de commissie kritisch, met name als het om de individuele beoordeling van studenten gaat. Zij constateert ook dat het voor studenten die de verkorte variant volgen niet evident is om een masterproef te moeten uitwerken en neer te schrijven binnen de beperkte omvang, en merkt op dat het doel van de masterproef duidelijker kan gesteld worden.

2.18 Opleidingsspecifieke punten

Op de tweede dag van het locatiebezoek heeft de commissie gesproken met de afzonderlijke educatieve masteropleidingen. Met deze gesprekken heeft zij zich een verder beeld gevormd

van de overeenkomsten en verschillen tussen de opleidingen en kon haar indrukken na de gesprekken van de eerste dag toetsen en completeren. Tijdens de dialoog heeft de commissie matrices kunnen inzien waarin de samenhang tussen opleidingsspecifieke leerresultaten en opleidingsonderdelen is weergegeven.

2.19 Vakgebied Economie

Tijdens het gesprek met de educatieve masteropleiding in de economie was de commissie onder meer benieuwd naar de vakdidactiek (afgestemd op het brede vakgebied), evaluatie, de masterproef en differentiatie tussen trajecten/keuzevrijheid in vakinhoudelijke modules.

Eerder vernam de commissie al dat gebruik wordt gemaakt van de DEM/DOE-cyclus bij de start, in het opleidingsonderdeel Vakdidactiek economie basis. Achtereenvolgens komen hierbij de subdomeinen bedrijfswetenschappen en recht; boekhouden; algemene economie en beleidsinformatica aan bod, zodat studenten worden voorbereid op lesgeven in alle vier domeinen. Studenten gaan na demonstraties door praktijkassistenten in microteachings zelf aan de slag in een veilige omgeving en krijgen hier feedback op. Zij geven aan dat het basisopleidingsonderdeel pittig is en veel voorbereiding vergt maar wel haalbaar is. Het vormt een goede voorbereiding op de stage, zeker met de verdieping die erop volgt in het tweede semester, met een ingroeistage inclusief praktijktraining en co-teaching en tot slot een zelfstandige stage in twee contexten. Via de docenten die veelal verbonden zijn aan scholen maken studenten kennis met de gevarieerde praktijk. Theorie en praktijk zijn via praktijkassistenten en docenten sterk met elkaar verweven, en lesinhoud wordt gekoppeld aan de actualiteit. De commissie vindt de DEM/DOE-cyclus een duidelijke kracht van de opleiding, waarin het *teach as you preach*-principe sterk naar voren komt en een mooie didactische opbouw van demonstraties naar complexere contexten te zien is. Zij ziet dit als een voorbeeld voor de andere educatieve opleidingen. Ook de inbedding in de praktijk is bijzonder sterk.

De commissie vroeg zich met name af hoe de didactische theorie wordt vertaald naar de praktijk, en hoe deze vertaling wordt getoetst. Ook merkte zij op dat er in het eerste semester gewerkt wordt met slechts één handboek. Gevraagd naar de achterliggende vakdidactische principes geven de gesprekspartners aan dat in elke demonstratie principes zitten verwerkt, zoals inductie (van concreet naar abstract) en aanschouwelijkheid (aan de hand van realistisch materiaal). Er wordt in het eerste semester gestart met een breder, algemeen theoretisch kader, waarna een vertaling naar het eigen vakgebied volgt. Studenten leren om deze principes toe te passen in de praktijk, binnen alle subdomeinen. Bij opdrachten bouwen studenten eerst een denkschema op door de probleemstelling/onderzoeksvraag van een les helder te krijgen; dit is het kader aan de hand waarvan de lesvoorbereiding gemaakt moet worden. Daarna volgt het koppelen van de vakdidactische principes en theorie rond bijvoorbeeld *blended learning*. Studenten geven aan dat het denkschema voor de lesopbouw dat ze voor microteachings op voorhand moeten inleveren houvast geeft, zeker in het begin.

In het tweede semester worden studenten startbekwaam gemaakt en worden verdiepende thema's rond diversiteit en innovatie, zoals ICT en klasdifferentiatie, behandeld en toegepast. Ook trends binnen de vakdidactiek komen aan bod; zo vormen klaslokaalexperimenten een nieuwe sleutelcompetentie.

De ingroeistage wordt gedaan bij een van de vele contacten van de opleiding, maar de student is vrij in de keuze voor de doorgroei stage. Wel wordt er afgetoetst of dit een geschikte stageplek is.

Voor de masterproef kunnen scholen of studenten zelf een (vakdidactisch) onderwerp aanreiken. Er zijn ook lijsten met onderwerpen beschikbaar, waaronder veel over duurzaamheid. Soms is dat een ontwerpgericht onderzoek dat getoetst wordt in de praktijk, maar dit is een minderheid merkt de commissie op.

Voor het vakdidactisch project passen de studenten economie tijdens de eerder genoemde jaarlijkse Dag van de Duurzaamheid de geleerde principes toe via ontwerpgericht onderzoek. Zij ontwerpen hiervoor in *design teams* onder begeleiding van een vakdidacticus workshops gekoppeld aan duurzaamheid. Studenten kunnen bestaande leermiddelen gebruiken maar ook zelf materiaal ontwikkelen, dat wordt afgetoetst aan de leerplandoelen en vakdidactische principes. Zo leren ze in co-creatie werken, aan de hand van gezamenlijke ontwerp- en brainstormsessies en met aandacht voor de competenties van de 21ste eeuw (ontwerpen over vakken heen, feedback vragen etc.). De commissie is van mening dat het vakdidactisch project rond duurzaamheid goed is opgezet; het is consistent op vakdidactisch vlak en omvat ook ontwerpgericht onderzoek.

De groei van studenten wordt in kaart gebracht aan de hand van rubrics begreep de commissie. Ongeveer de helft van de evaluatie gaat over theoretische principes/wetenschappelijke kaders, de andere helft spitst zich toe op vaardigheden. In semester 1 wordt geëvalueerd of studenten bij het opbouwen van een les de juiste stappen hebben doorlopen. Studenten leren ook toetsen te ontwerpen in verrijksopdrachten, en ontwikkelen voor de eigen stage een toetsmatrijs. Tijdens de stages waarbij alle finaliteiten aan bod komen, worden de competenties afgetoetst; deze staan vermeld in het stagebeoordelingsformulier. Ook vakinhoudelijk wordt hier geëvalueerd door de stagebegeleiders.

Een van de doelen is om te werken aan internationaliseringsmogelijkheden, onder meer via Erasmus+. Het volgen van een stage in het buitenland is weliswaar een mogelijkheid, maar is nog niet sterk ingebed. Wel zijn er al goede banden met andere instellingen, de Vereniging van leraren in de economisch-maatschappelijke vakken (Vecon) en met leerkrachten economie in Europees verband. Ook via congressen en onderzoekstrajecten zijn er contacten.

In het kernteam is daarnaast besproken om de opleidingsspecifieke leerresultaten verder te vertalen naar deelcompetenties, om het leerproces beter inzichtelijk te maken. In dit kader wordt er ook gewerkt aan een portfoliosysteem. Volgens de gesprekspartners worden de eindcompetenties overtuigend bereikt; studenten beamen zich startbekwaam te voelen bij afstuderen. Ze voelen zich bovendien bekwaam om zich te verdiepen in nieuwe thema's: wat ze nog niet weten, kunnen ze oplossen met creativiteit.

De commissie was ook benieuwd naar de differentiatie tussen het geïntegreerde en verkorte traject, en de werking van het modulaire systeem. Er is toegelicht dat de geïntegreerde (volledige) opleiding, inclusief domeincomponent, 90 studiepunten beslaat. Zonder de domeincomponent is het verkorte traject in een academiejaar te volgen voor 60 studiepunten (45 studiepunten in de master, met 15 ingedaalde studiepunten in de bachelor). Het volledige en verkorte traject zijn verder gelijkwaardig. De grote keuzevrijheid die studenten op dit moment hebben, gaat in de toekomst verminderen op basis van de ervaringen tot nu toe. Studenten moeten na de curriculumhervorming met een verplichte module deficiënties op basis van hun vooropleiding opvangen, op bijvoorbeeld het vlak van logistiek. Er zijn hiervoor zes domeinen/clusters geïdentificeerd. De commissie vindt het positief dat er gewerkt wordt aan de hele brede keuzemogelijkheden. Daarnaast behouden de studenten keuzevrijheid.

Op dit ogenblik volgt één student het geïntegreerde traject. De commissie geeft aan dat het daarom moeilijk is uitspraken te doen over de onderwijsrealiteit. Ze kan enkel verdergaan op de schriftelijke documentatie. Wel constateert zij dat er over de invulling van de verkorte variant goed is nagedacht, rekening houdend met wat het werkveld nodig heeft. De opleiding is goed mee in de ontwikkelingen in het economie-onderwijs in Vlaanderen stelt de commissie vast, onder meer dankzij één van de docenten die deel uitmaakt van de leerplancommissie van het gemeenschapsonderwijs.

2.19.1 Conclusie

In de open dialoog met de opleiding zijn de positieve indrukken van de commissie bevestigd. De educatieve masteropleiding in de economie loopt volgens de commissie qua doordracht curriculum duidelijk voor op de andere opleidingen. Dit verschil valt goed te verklaren vanuit de langere voorgeschiedenis van de opleiding als specifieke lerarenopleiding. Met name de doorontwikkelde DEM/DOE-cyclus met de heldere didactische opbouw ziet de commissie als een onderscheidende sterkte van de opleiding, evenals de goede voorbereiding op de stages, onder meer via co-teaching, en de sterke inbedding in de praktijk.

De commissie concludeert dat er over de invulling van de curricula goed is nagedacht, rekening houdend met wat het werkveld nodig heeft, en dat er ontwikkelingen gaande zijn in (de structuur van) de opleiding om bij deze behoeften te blijven aansluiten. Ook de invulling van de verdiepende opleidingsonderdelen noemt de commissie sterk, met de sterke aandacht voor o.a. finaliteiten, klaslokaalexperimenten, en ondernemerschap.

De commissie vindt het aanbrengen van meer focus in de zeer brede opleiding een aandachtspunt. Daarnaast is de commissie van oordeel dat de evaluatiematrix per opleidingsonderdeel weinig concreet en transparant is. De commissie beschouwt de doelstellingen als duidelijk en ook hoe hier naartoe wordt gewerkt, maar beveelt aan om inzichtelijker te expliciteren hoe het beoogde eindniveau met alle bijbehorende competenties wordt afgetoetst. Hoewel zij ervan overtuigd is dat het eindniveau wordt behaald, kan de structurele kwaliteitsborging volgens de commissie nog worden versterkt. De commissie ziet de verduidelijkte matrix als een aanzet hiervoor, waaraan indicatoren kunnen worden toegevoegd. Zij adviseert om bij aanpassingen het gehele team goed mee te nemen, zodat de opvolging en gedragenheid beter gegarandeerd wordt.

2.20 Vakgebied Ontwerpwetenschappen

Tijdens het gesprek met de educatieve masteropleiding in de ontwerpwetenschappen is onder meer gefocust op doelstellingen, vakdidactiek, evaluatie en de masterproef.

Ontwerpwetenschappen betreft een multidisciplinair vakgebied met vier domeinen en bijbehorende specifieke vakdidactiek. De opleiding omvat drie vakdidactieken – basis ontwerpwetenschappen, architectuur (verdiepend) en ontwerp – die zijn opgebouwd rond de vier expertises uit de opleidingen Architectuur en Interieurarchitectuur aan de UHasselt: cultuur, ontwerp, bouw en beelding. Voor elk van de subdomeinen is er een vakdidacticus die ook de vakdidactische stagebegeleiding verzorgt. De commissie vernam dat het basisluik vakdidactiek met een brede exploratiefase start, om studenten op een laagdrempelige manier voeling te laten krijgen met alle vier domeinen in verschillende contexten en met eigen accenten. Studenten gaan gericht observeren bij leerkrachten in diverse domeinen. Later volgt er een vertaling naar een specifiek domein. Via onder meer microteachings leren studenten de verschillende doelgroepen bedienen. Theoretische kaders en inzichten worden gekoppeld aan de praktijk en studenten worden vertrouwd gemaakt met die praktijk door hen zelf ervaringen en feedback te laten uitwisselen, iets dat door de studenten die de commissie sprak boeiend en waardevol wordt genoemd. In de verdiepende vakdidactieken is er een focus op ontwerp en architectuur, waarmee dieper wordt ingezoomd op het multidisciplinaire aspect. Aldus start de opleiding breed, vernauwt dan richting de domeinen en verbreedt dan weer naar verschillende contexten, lichtten de gesprekspartners toe, met een geleidelijke opbouw in complexiteit. De focus ligt op ontwerpgericht onderzoek enerzijds, en ontwerpgericht denken anderzijds. Er is een vast pakket van vakken met een omvang van 54 studiepunten, met daarnaast 6 studiepunten aan keuzeruimte voor Project Algemene Vakken (PAV) ofwel de (soms verplichte) opleidingsonderdelen vakdidactiek ontwerp en atelier.

Voor de domeincomponent van het volledige traject is er een samenwerking met de faculteit Architectuur en Kunst en met de educatieve masteropleiding audiovisuele en beeldende

kunsten (PXL-MAD). Studenten kunnen hier opleidingsonderdelen uit diverse masterstudio's volgen. Met de faculteit Architectuur en Kunst wordt ook op het vlak van didactisch onderzoek samengewerkt, rond bijvoorbeeld *design didactics*. Studenten kunnen hierin hun eigen focus aanbrengen. Gedurende de opleiding leren studenten ook projectmatig werken. Studenten geven de commissie te kennen deze toepassingsgerichte aanpak interessant en een meerwaarde te vinden; zij kunnen een eigen aanpak ontwikkelen, merken sterker in hun vak te staan, ontwikkelen een 360-gradenperspectief en doen soft skills op. Tijdens stages kan de student observeren, assisteren (coteachen) en individueel lesgeven. Voor de stages is er een contactenlijst waar studenten gebruik van kunnen maken. Veel studenten starten hun stage in het cultuurdomein, maar trachten uiteindelijk ook de verscheidenheid in domeinen en contexten te verkennen. Coaches waken daarbij over de continuïteit.

Gedurende de opleiding houden studenten een reflectiedocument bij waarin zij hun ontwikkeling vastleggen en werkpunten opnemen. Afgestudeerden die de commissie sprak, gaven aan hier veel aan te hebben en het een praktisch document te vinden. De commissie heeft verder gesproken met een klein, gemotiveerd begeleidingsteam dat zeer betrokken is bij de studenten. De korte lijnen die er zijn en het onderlinge overleg dat plaatsvindt om het niveau te waarborgen en zaken die niet goed lopen bij te sturen, vindt de commissie zeer positief. Docenten in de opleiding zijn allemaal in het secundair onderwijs werkzaam geweest. Voor studenten is de ruime praktijkervaring van docenten een pluspunt van de opleiding geven zij aan; hierdoor kunnen zij de specifieke vakdidactieken goed overbrengen.

De commissie is tevens ingegaan op de wijze van evaluatie in de opleiding. Zij vernam dat evaluatie onder meer gebeurt via permanente evaluatie, lesvoorbereidingen en oefensessies, microteachings, stages en de masterproef, waarbij wordt opgebouwd naar complexere contexten. Voor de microteachings en stages is met het oog op het 'harmonicamodel' van de opleiding een aantal subcriteria toegevoegd aan het UHasselt-sjabloon voor evaluatie. Studenten worden geëvalueerd op basis van deze (sub)criteria, die vooraf worden gedeeld. Hoewel de beoordeling soms lastig is af te kaderen volgens de gesprekspartners, helpen volgens hen de beoordelingsformulieren hierin. De voortgang van studenten wordt nauw opgevolgd door het kleine begeleidingsteam, onder andere aan de hand van deze formulieren. Het team remedieert waar nodig en spreekt elkaar ook aan op zaken. De commissie vindt deze onderlinge afstemming positief, evenals de gedetailleerde rubrics voor feedback en beoordeling. Tegelijk registreert de commissie dat er weinig tastbare handvaten voor opvolging zijn op domein-/procesniveau. Zo vraagt de commissie zich af hoe de kwaliteit van het reflectiedossier wordt bewaakt.

De instroom is breed en kan variëren van de domeinen conservatie/restauratie tot industriële vormgeving/ productontwikkeling. Inmiddels krijgt de educatieve master meer naamsbekendheid bij studenten (interieur)architectuur. De commissie is het met de gesprekspartners eens dat er een uniek profiel bij komt kijken, met een passie voor een creatieve, educatieve én wetenschappelijke dimensie. Het multidisciplinaire aspect van de (voor)opleiding laat zich terugzien in de uitstroom: studenten komen terecht in een waaier van beroepen, samenhangend met de domeinen, en ervaren dit als een meerwaarde van de opleiding. Het grootste deel komt terecht in de 2e graad van het secundair onderwijs, maar een deel ook in de 1^e graad, in het deeltijds kunstonderwijs (oftewel DKO), het volwassenenonderwijs en beroepsonderwijs. Er is een voortdurende afstemming op het werkveld om hierbij te blijven aansluiten. Veranderingen in dit veld, zoals de nieuwe STEM-leerplandoelen, zullen ook hun invloed hebben op de opleiding en worden hierin in co-creatie verwerkt. Ook in het kader van projecten is er samenwerking met het werkveld, zowel in een schoolse als een niet-schoolse context en soms gericht op specifieke doelgroepen.

Het valt de commissie op dat de eindproef erg breed wordt geconcipeerd. De masterproef kan zowel theoretisch als praktijkgericht zijn en omvat 6 ofwel 9 studiepunten in de verkorte variant. De domeincomponent moet afgerond worden met een domeinonderzoek, maar kan

ook gecombineerd worden met een educatief onderwerp in een gecombineerd project. Daarnaast valt op dat geen enkele student het voltijds traject heeft doorlopen.

2.20.1 Conclusie

De commissie heeft een boeiende, relatief jonge, ambitieuze en marktgerichte opleiding getroffen die nog volop in doorontwikkeling is. Er is vertrouwen dat deze goed zal worden doorgezet. Dit vertrouwen is onder meer gebaseerd op de stappen die al zijn gezet, het betrokken en op elkaar afgestemde opleidingsteam, de korte onderlinge lijnen en wendbaarheid van de opleiding, en de mate van praktijkervaring die de studenten opdoen via microteachings, vormen van co-teaching en de individuele stages. De opleiding kent een relatief grote bandbreedte; studenten worden tot docent opgeleid in zeer diverse situaties.

De gehanteerde didactiek lijkt een intuïtief proces, eigen aan het ontwerpdomein, met ontwerpend denken als de generieke onderlegger; een situatie wordt goed geobserveerd en geanalyseerd, waarna tot een passende didactische aanpak wordt gekomen. De informele aanpak werkt goed, maar de opleiding mag volgens de commissie naar meer balans groeien, naar meer navolgbaarheid en het bieden van handvaten voor studenten op een wijze die ruimte geeft. Het is volgens de commissie raadzaam om nog duidelijker te krijgen wat de focus van de opleiding is, en wat de didactische vormen zijn die ingezet kunnen worden in het ontwerponderwijs in de verschillende onderwijscontexten. De commissie beveelt daarom aan om de ontwerpende houding die impliciet aanwezig is meer expliciet te maken, zodat het voor alle betrokkenen (docenten, studenten en werkveld) meer inzichtelijk wordt hoe de generieke ontwerpende houding in verschillende contexten bruikbaar is en tot (didactisch) maatwerk kan leiden. Ook geeft de commissie mee aandacht te hebben voor een mogelijk biaseffect in het kleine opleidingsteam. Het aspect van navolgbaarheid is met name ook van belang als het om de evaluatie van studenten gaat.

Wat betreft die evaluatie wordt er een variëteit aan evaluatievormen gebruikt. Studenten worden geëvalueerd op basis van (sub)criteria, die vooraf worden gedeeld. Net als in de andere opleidingen zijn er beoordelingsformulieren voorhanden. De voortgang van studenten wordt nauw opgevolgd door het kleine begeleidingsteam. De commissie vindt deze onderlinge afstemming positief, evenals de gedetailleerde rubrics voor feedback en beoordeling. Tegelijk registreert de commissie dat er weinig tastbare handvaten voor opvolging zijn op domein-/procesniveau. Zo vraagt de commissie zich af hoe de kwaliteit van het reflectiedossier wordt bewaakt. De commissie beveelt in dat kader aan om de gehele evaluatiecyclus meer te expliciteren en het groeiproces van studenten volledig inzichtelijk te maken, zodat zij nog beter vat krijgen op hoe en waar ze kunnen groeien in hun competenties. Zaken die op onderwijsniveau sterk zijn geregeld, met onder meer gedetailleerde rubrics en een helder feedbackproces, mogen op domein-/procesniveau verder worden uitgewerkt. Deze verdere uitwerking is voor zowel studenten, docenten als het werkveld helpend. Tot slot vindt de commissie de masterproef erg breed is opgevat, maar is ervan overtuigd dat het eindniveau goed wordt afgetoetst.

2.21 Vakgebied Wetenschappen en technologie

De commissie was onder meer benieuwd naar de visie op STEM, de samenwerking met bètawetenschappen en ontwerpwetenschappen, vakdidactiek en innovaties, en evaluatie binnen de educatieve masteropleiding in de wetenschappen en technologie, die wordt georganiseerd in samenwerking met KU Leuven (Engineering). Het is de grootste van de educatieve masteropleidingen wat studentenaantallen betreft, vooral in de richtingen biologie en chemie. Vier studenten doen het volledige traject en er zijn vier à vijf LIO's.

De commissie stelt vast dat het een brede, relevante opleiding is in een sector waar grote tekorten zitten. Er zijn verdiepende vakdidactieken in biologie, chemie, engineering & technologie, fysica, informatica en wiskunde. Benieuwd naar de rol van STEM (Science, Technology, Engineering en Mathematics) in het onderwijs, vernam de commissie dat STEM-didactiek een actueel onderwerp is en de verbinding tussen de vier disciplines wordt

onderstreept door docenten. In het vakdidactisch project STEM worden de domeinen rond een specifiek onderwerp met elkaar verbonden. Dit gebeurt in nauwe samenwerking met het werkveld, in *teacher design teams* waarin een student samenwerkt met een leerkracht rond een project dat in de betrokken secundaire school wordt uitgerold. Studenten vanuit verschillende disciplines werken in deze projecten onder begeleiding samen. Zij worden nadrukkelijk voorbereid op het inbrengen van STEM-didactiek in secundaire scholen, die hierin vragende partij zijn. Daarnaast is er een jaarlijkse 'Inspiratiedag STEM', en is de opleiding betrokken bij een project met andere Vlaamse hogeronderwijsinstellingen (iSTEM). Wiskunde, als relatief kleine richting, komt in een (beperkt) aantal projecten terug, geven de gesprekspartners aan, bijvoorbeeld via computationeel denken. Er is binnen STEM ook een project met de Universiteit van Johannesburg dat veelal wordt gekozen door studenten wiskunde/engineering. Het internationaliseringsaspect blijft naast dit project via de onderzoeksgroep vrij beperkt, constateert de commissie.

Als het om vernieuwingen in het vakgebied gaat, gebeurt dit via interdisciplinaire projecten van de onderzoeksgroep U-RISE, via samenwerking met andere onderzoeksgroepen zoals die van bouwkunde, maar bijvoorbeeld ook via het opleidingsonderdeel *Science and technology everywhere* waarin innovaties worden gedeeld met studenten. Onderzoekend leren en kritisch denken wordt studenten meegegeven via vakdidactiek en microteachings, waarbij ze leren om keuzes te onderbouwen. Er is tevens een ontwerpend luik, waarin ontwerpend leren wordt bijgebracht. Ook voor ethische kwesties (bijvoorbeeld bij biologie) en de mogelijkheden en grenzen van wetenschap is aandacht in de opleiding, stelt de commissie vast. Voor stages wordt er gewerkt aan de uitbouw van een netwerk van scholen die openstaan voor onderzoekend leren (probleemgestuurd onderwijs). Studenten geven aan zich goed voorbereid te voelen om als leerkracht aan de slag te gaan.

Er wordt samengewerkt met de educatieve masters in de gezondheidswetenschappen en economie rond verdiepende vakdidactieken van wetenschappen en technologie. Ook is er samenwerking met de faculteiten Wetenschappen en Industriële Ingenieurswetenschappen in het kader van de vakdidactiek en domeincomponent, bijvoorbeeld via onderzoekslabo's. De samenwerking met de educatieve master in de ontwerpwetenschappen is nog gering stelt de commissie vast, al ziet de opleiding hier net als de commissie zeker mogelijkheden. Dit jaar wordt er voor het eerst samengewerkt via het vakdidactisch project STEM; een evaluatie hiervan volgt nog. De commissie moedigt deze samenwerking aan, aangezien de ontwerpdidactiek juist in dit vakgebied aanwezig is.

De commissie was ook op zoek naar een gemeenschappelijke lijn in de vakdidactiek. Die is er via de basisvakdidactiek wetenschappen en technologie, waarna er meer focus ligt op de vakpraktijk. Hier leren studenten aan de hand van opdrachten en reflectie hierop hoe te vertalen naar werkvormen als practica, toetsen etc. In de basisvakdidactiek is een breed luik microteachings vervat. Omdat het om een grote groep van 30-40 studenten gaat, wordt er gewerkt met parallelle sessies en wisselende teams en geëvalueerd door twee docenten. De verschillende vakdidactici zijn zelf allemaal actief in het onderwijs, of waren dit lange tijd. Voor transparantie is in alle opleidingsonderdelen didactiek een rubric doorgetrokken. Met het docententeam is er bovendien zeswekelijks overleg en vindt er onderlinge kennisdeling en afstemming plaats over de inhoud en evaluatie van de vakken. Ook de stagevoortgang van studenten komt hier aan bod.

Studenten bouwen op naar de stages via microteachings, observaties en coteachings. De stage wordt in principe in twee contexten gevolgd, al is één context soms ook mogelijk en mag meer ook. Het aantal contexten is teruggebracht om de studielast te beperken en studenten meer gelegenheid te geven een context goed te leren kennen. Tijdens de stage krijgt de student (didactische) begeleiding. Ook gebruikt men driehoeksgesprekken, wat echter nog een nieuw concept is voor de opleiding. Er hebben startgesprekken en tussentijdse gesprekken plaatsgevonden, maar de evaluatiegesprekken tussen student, stagebegeleider en mentor volgen nog na afloop van de stageperiodes. Hierbij wordt door

alle drie een evaluatieformulier ingevuld. De eerdere gesprekken worden heel waardevol gevonden door alle partijen. Studenten nemen de bevindingen en werkpunten uit deze gesprekken ook op in een reflectiedocument.

De opleiding is tot slot in afwachting van de nieuwe eindtermen. Studenten worden tijdens lessen vertrouwd gemaakt met de nieuwe leerplannen en leren om hierop in te spelen via het ontwikkelen en innoveren van lesmateriaal, vertrekkend vanuit leerplandoelstellingen.

2.21.1 Conclusie

De commissie heeft over het geheel genomen een positieve indruk van de Educatieve master in de wetenschappen en technologie. Zij waardeert de structuur en didactische opbouw van de opleiding, evenals de clusterdidactiek rond STEM. Er is een goede aanzet tot interdisciplinaire samenwerking en internationale samenwerking, die echter nog uitgebouwd moeten worden. Internationalisering kan meer aandacht krijgen via bijvoorbeeld *challenge based learning*. Ook de inrichting van en voorbereiding op de stages vindt de commissie geschikt, waarbij de driehoeksgesprekken een mooie, nieuwe aanvulling vormen.

Volgens de commissie moet een heldere visie op doelstellingen en ambities, ook gericht op de (middel)lange toekomst, meer geëxpliciteerd en verfijnd worden. De masteropleidingen leiden voornamelijk op tot de 'klassieke schoolvakken'. Wat betreft de focus op de STEM-domeinen, is de commissie van oordeel dat Technology en Engineering minder uit de verf komen. Zij beveelt dan ook aan om deze domeinen meer te profileren, om meer aandacht te hebben voor technologische ontwikkelingen als AI en robotica en voor de maatschappelijke gevolgen daarvan. Dit in alle finaliteiten van het secundair onderwijs.

Momenteel gaat er voor de stages vooral aandacht naar de doorstroomfinaliteit, terwijl ook de dubbele en arbeidsgerichte finaliteit in volle ontwikkeling is, in kader van de modernisering van het secundair onderwijs en maatschappelijke noden.

Daarnaast beveelt zij aan om aandacht te hebben voor ontwerpdidactiek, via een intensievere samenwerking met de educatieve master in de ontwerpwetenschappen. Ook kan wiskunde nauwer betrokken worden via onder meer STEM-projecten. Tot slot adviseert de commissie om ontwikkelingen in gerelateerde opleidingen mee te nemen, om ook internationaal te benchmarken, en zich voor vakdidactiek rond engineering te laten inspireren door Engeland.

3 Oordeel

Op basis van het gevoerde onderzoek komt de commissie tot het eindoordeel 'voldoende' over de kwaliteit van de educatieve masteropleidingen in de economie, in de ontwerpwetenschappen en in de wetenschappen en technologie van UHasselt. Ze geeft daarmee een positief advies tot besluitvorming aan de NVAO.

De commissie nam in haar onderzoek de geïntegreerde en verkorte varianten mee. De geïntegreerde Educatieve masteropleiding in de economie omvat 90 studiepunten; de overige geïntegreerde masteropleidingen tellen 120 studiepunten. Daarnaast worden voor alle vier masteropleidingen de verkorte varianten aangeboden van 60 studiepunten. Tevens schonk de commissie aandacht aan de LIO-trajecten.

De commissie heeft in een open dialoog kennisgemaakt met dynamische opleidingen die duidelijk in doorontwikkeling zijn. Zij is van oordeel dat de educatieve master in de economie zich in positieve zin onderscheidt van de andere masteropleidingen, op het vlak van gerichtheid en doordachtheid van de opleiding. Rekening houdend met nieuwe maatschappelijke tendensen, onderwijsvernieuwing en technische ontwikkeling, leren zij hun studenten bij uitstek een kritische houding aan, die hoofdzaak van bijzaak kan onderscheiden. Tegelijk realiseert de commissie zich dat de Educatieve masteropleiding in de economie een langere geschiedenis heeft in de instelling, en dat de verschillende culturen en voor geschiedenis binnen de opleidingen lastig te vergelijken zijn.

De interfacultaire structuur van de vier Educatieve masteropleidingen van UHasselt en tUL neemt de vorm aan van de School voor Educatieve Studies (SES). Een kernteam fungeert als dagelijks bestuur van de vier opleidingen. De commissie is van oordeel dat de interfacultaire structuur een goede afstemming van het onderwijs onderling en met het werkveld mogelijk maakt. De opleidingen zijn daarnaast gelieerd aan diverse faculteiten, aan dewelke ze hun domeincomponent ontlenen. De commissie adviseert de organisatorische structuur wel verder te formaliseren in functie van de groei van de opleidingen en de continuïteit van de afstemming van het onderwijs. Het kernteam is bijvoorbeeld nog steeds een informeel orgaan.

De strategische doelstellingen zijn volgens de commissie helder gedefinieerd en gebaseerd op een duidelijke visie. Dit geldt ook voor de opleidingsspecifieke leerresultaten, die zijn uitgewerkt op basis van de domeinspecifieke leerresultaten. In de realisatie van het onderwijs vindt de commissie de leerresultaten terug, maar de samenhang van de eigenlijke opleidingsonderdelen met de vooropgestelde drie pijlers (leren en ontwikkeling, diversiteit en talenten, en innovatie en co-creatie) kan volgens haar sterker. Zij ziet wel een aanzet hiertoe, onder meer via de focus op interdisciplinariteit, en erkent dat dit een groeiproces is.

De opleidingen vervullen verder een overtuigende voorbeeldrol volgens het *teach as you preach*-principe. Dit principe wordt sterk uitgedragen door alle docenten; door zelf een breed arsenaal aan didactische werkvormen te gebruiken, inspireren zij de studenten. Met name de doorontwikkelde DEM/DOE-cyclus met de heldere didactische opbouw in de educatieve master in de economie ziet de commissie als een onderscheidende sterkte, evenals de sterke afstemming op de praktijk, en de doordachte invulling van de verdiepende opleidingsonderdelen. De commissie is onder de indruk van hoe ver de opleiding hierin staat en ziet hen in didactisch opzicht als een voorbeeld. Ook de toekomstgerichtheid van de opleiding apprecieert de commissie. Over de gehele linie kunnen de opleidingen volgens de commissie veel van elkaar leren, ondersteund door de aanwezige synergie. Daarbij mag er, naar het voorbeeld van economie, meer focus zijn op de toekomst, met een grote rol voor innovatie en co-creatie. De betrokkenheid met de stakeholders zit in kwaliteit goed, maar er is nog ruimte tot uitbouw van een duurzame samenwerking met het onderwijsveld als het

gaat om strategische onderwijsontwikkeling. De commissie waardeert het dat er gewerkt wordt aan een formele alumniwerking.

De commissie is van mening dat de opleidingen studenten de mogelijkheid bieden om de leerresultaten te behalen. De opleidingsspecifieke leerresultaten sluiten bovendien duidelijk aan bij recente ontwikkelingen in de vakgebieden. Al adviseert de commissie hier meer aandacht aan te schenken in de Educatieve masteropleiding in de wetenschappen en technologie. Via docenten die dubbele functies vervullen, ziet de commissie een sterke link met het onderwijsveld en met andere faculteiten in de masteropleidingen. De commissie adviseert echter om te onderzoeken hoe die link ook met het onderzoeksveld nog meer versterkt kan worden.

Er is voldoende personeel in functie van de kwaliteit van het onderwijs. De commissie apprecieert de kwaliteit van docenten, de begeleiding die zij studenten bieden en de korte lijnen die er zijn. Wel raadt zij aan om het personeelsbeleid nog verder te expliciteren in alle opleidingen, en om in navolging van de collega's bij economie helder te krijgen over welk profiel mentoren uit het werkveld die studenten begeleiden moeten beschikken.

Hoewel de laagdrempelige communicatie met studenten een sterk punt is volgens de commissie, maakt zij de kanttekening te letten op het sterk informele karakter ervan. Zonder bureaucratisch te worden, zal de begeleiding van studenten bij een verdere groei sterker gestroomlijnd moeten worden in functie van de haalbaarheid. Eenzelfde effect verwacht de commissie in een scenario van groei op de flexibele trajecten die aangeboden worden: de haalbaarheid van het werken met individuele trajecten op maat zal bij grotere studentenaantallen immers onder druk komen te staan.

Op het gebied van internationalisering (samenwerking, benchmarking) staan de educatieve masteropleidingen nog niet ver. De commissie beveelt aan om hier op korte termijn een strategie rond te ontwikkelen en werk te maken van de vijfde strategische doelstelling: 'een duurzaam langetermijnplan omtrent internationalisering'. De inzet op innovatie en digitalisering in de opleidingen kan volgens de commissie ook meer aangescherpt worden. Het interdisciplinaire werken kan bovendien met name bij STEM (vakgebied wetenschappen en technologie) verbeterd worden.

De commissie is in het algemeen positief over de onderzoeksthema's en het beoogde eindniveau van de masterproeven. Ook is ze zeer te spreken over het feit dat er gezocht wordt naar vormen die communiceerbaar en toepasbaar zijn op de werkvloer. De commissie vindt echter dat de vorm van de masterproeven verder moet onderzocht worden. Op dat aspect ontbreekt nog een duidelijke visie, sturing en focus. De commissie concludeert dat de opleidingen nog zoekende zijn hierin, en adviseert om voor een goede invulling allereerst een eenduidig antwoord te formuleren op de vraag wat het doel is van de masterproef en hoe deze zich verhoudt tot de ontwikkeling tot leerkracht.

Over de evaluatie als geheel heeft de commissie een gemengd beeld; enerzijds is er voldoende borging van het niveau via het gebruik van rubrics, anderzijds dekken deze niet het volledige leerproces af (cf. stage). De aanzet en basis is goed, maar er is volgens de commissie nog meer duidelijkheid en transparantie nodig in het evaluatiebeleid en haar instrumenten. De commissie kon daarrond wel reeds concrete intenties van de opleidingen vernemen. De commissie vernam zo dat binnen SES beslist is de opleidingsspecifieke leerresultaten verder te vertalen naar deelcompetenties, om het leerproces beter inzichtelijk te maken. In dit kader wordt er ook gewerkt aan een portfoliosysteem. Een andere doelstelling die geuit is door de gesprekspartners, is om meer te evolueren naar competentiegericht leren en meer vormen van digitale evaluatie. Uit de toelichtingen maakt de commissie op dat er een brede ontwikkeling gaande is bij alle opleidingen richting een meer formatieve beoordeling, innovatieve vormen van evaluatie en heldere beoordelingsformulieren. De commissie vindt het daarom belangrijk de meerwaarde van de toekomstige evaluatietools te versterken door

ze uitdrukkelijk als evaluatie-instrument te verankeren. Dat geldt tevens voor de reeds bestaande tools, zoals de vlogs die tijdens de stage als reflectie-instrument ingezet worden. Een aanbeveling voor alle educatieve masters is om in het kader van kwaliteitsborging een kritische kijk op de evaluatiematrices te hanteren en deze te actualiseren in een cyclisch proces, zodat leerlijnen en competenties daarbinnen goed afgetoetst kunnen worden.

De commissie heeft een sterke kwaliteitscultuur en een kwaliteitscyclus gericht op voortdurende ontwikkeling aangetroffen. Dit heeft onder meer geresulteerd in een betere studeerbaarheid van de opleidingen. Ook de aanwezigheid van een externe toetscommissie draagt bij aan een continue verbetering van de evaluatiepraktijk. De commissie vindt de aandachtspunten die uit de interne werking naar voren komen herkenbaar. Deze moeten veelal nog opgevolgd worden. De resultaten van de incorporatie in de instellingsbrede eigen regie zijn nog niet goed zichtbaar omdat de zesjarige kwaliteitscyclus voor de Educatieve masteropleidingen nog niet volledig is doorlopen. Bij de Educatieve master in de economie is het cyclusmodel gezien haar langere geschiedenis beter zichtbaar. De commissie suggereert de andere opleidingen toe te werken naar een snellere bijsturing op opleidingsniveau. De publieke informatie die de opleidingen online verschaffen is van goede kwaliteit.

De commissie ziet een stevige fundering bij de Educatieve masteropleidingen van de UHasselt (en tUL). De gezamenlijke visie op goed opleiden die binnen SES werd ontwikkeld focust zich echter sterk op de korte termijn. De commissie is van oordeel dat heldere gedeelde ambities op de (middel)lange termijn en een sturing hierop nodig zijn. De huidige geformuleerde ambities kunnen een betere focus kennen en beter worden gearticuleerd. De commissie moedigt de opleidingen aan deze ambities (verder) scherp te krijgen, om een sterker ambitieniveau te formuleren, en op basis daarvan een gezamenlijke visie en dito acties te ontwikkelen in functie van de kwaliteitscyclus.

Samenvattend beveelt de commissie de educatieve masteropleidingen aan om:

- Op het gebied van internationalisering (samenwerking, benchmarking) op korte termijn een strategie te ontwikkelen. De commissie moedigt de educatieve opleidingen daarbij aan om verder werk te maken van de strategische doelstelling omtrent een duurzaam langetermijnplan omtrent internationalisering;
- De visie op en het concept van de masterproef verder te ontwikkelen;
- Aandacht te hebben voor de haalbaarheid van de inrichting van flexibele trajecten bij een toenemend aantal studenten;
- Informeel overleg en afspraken meer te expliciteren/formaliseren, zonder evenwel in bureaucratie te vallen;
- In het kader van de kwaliteitsborging de competentiematrices in functie van het aftoetsen van de leerlijnen te actualiseren en te verduidelijken in een cyclisch proces, zodat alle beoogde competenties daarin volgens de vooropgestelde leerlijnen herkenbaar aan bod komen.

Daarenboven vraagt de commissie specifiek voor de Educatieve master in de economie:

- Beter te expliciteren hoe het beoogde eindniveau met alle bijbehorende competenties wordt afgetoetst.

Specifiek voor de Educatieve master in de ontwerpwetenschappen vraagt de commissie:

- De ontwerpende houding meer te expliciteren, met een generieke taal en een procesmatige, objectiveerbare aanpak;
- De gehele evaluatiecyclus meer te expliciteren en het groeiproces van studenten volledig inzichtelijk te maken.

Specifiek voor de Educatieve master in de wetenschappen en technologie vraagt de commissie:

- De domeinen Technology en Engineering meer te profileren, en daarbij meer aandacht te hebben voor actuele en toekomstige technologische ontwikkelingen als AI en robotica, in functie van de maatschappelijke impact en de plaats die het in het onderwijs krijgt;
- Aandacht te hebben voor ontwerpdidactiek, via een intensievere samenwerking met de educatieve master in de ontwerpwetenschappen;
- Oog te hebben voor het aanleren van een kritische houding en vernieuwing in alle finaliteiten van het secundair onderwijs.

Hiermee wil ze geen afbreuk doen aan haar positief oordeel.

Bijlage 1: Administratieve gegevens van de instelling en de opleiding

1A: Educatieve master in de economie

Instelling	Universiteit Hasselt
Naam opleiding	Educatieve master in de economie
Niveau en oriëntatie	Academische Master (niveau 7)
(Bijkomende) titel	Master of Science
(Delen van) studiegebied(en)	<ul style="list-style-type: none">• Economische en toegepaste economische wetenschappen• Handelswetenschappen en bedrijfskunde
Afstudeerrichtingen	-
Opleidingstrajecten voor werkstudenten, voltijds/deeltijds trajecten, dag-/avondonderwijs, onderscheiden vormen van diplomering	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject• Verkort traject
De vestiging(en) waar de opleiding wordt aangeboden	Hasselt
Onderwijstaal	Nederlands
Studieomvang (in studiepunten)	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject: 90• Verkort traject: 60

1B: Educatieve master in de ontwerpwetenschappen

Instelling	Universiteit Hasselt
Naam opleiding	Educatieve master in de ontwerpwetenschappen
Niveau en oriëntatie	Academische Master (niveau 7)
(Bijkomende) titel	Master of Science
(Delen van) studiegebied(en)	Architectuur
Afstudeerrichtingen	-
Opleidingstrajecten voor werkstudenten, voltijds/deeltijds trajecten, dag-/avondonderwijs, onderscheiden vormen van diplomering	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject• Verkort traject
De vestiging(en) waar de opleiding wordt aangeboden	Hasselt
Onderwijstaal	Nederlands
Studieomvang (in studiepunten)	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject: 120• Verkort traject: 60

1C: Educatieve master in de wetenschappen en technologie

Instelling	<ul style="list-style-type: none">• Universiteit Hasselt• Katholieke Universiteit Leuven
Naam opleiding	Educatieve master in de wetenschappen en technologie
Niveau en oriëntatie	Academische Master (niveau 7)
(Bijkomende) titel	Master of Science
(Delen van) studiegebied(en)	Wetenschappen
Afstudeerrichtingen	<ul style="list-style-type: none">• Wetenschappen• Engineering en technologie
Opleidingstrajecten voor werkstudenten, voltijds/deeltijds trajecten, dag-/avondonderwijs, onderscheiden vormen van diplomering	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject• Verkort traject
De vestiging(en) waar de opleiding wordt aangeboden	Hasselt
Onderwijstaal	Nederlands
Studieomvang (in studiepunten)	<ul style="list-style-type: none">• Volledig traject: 120• Verkort traject: 60

Bijlage 2: Opleidings specifieke leerresultaten

2A: Educatieve master in de economie

1. De educatieve master gaat op een positieve wijze om met diversiteit en talenten en geeft op een krachtige wijze vorm aan leren op het niveau van de lerenden en de leergroep en mede op het niveau van het (school)team en de partners en externen.
2. De educatieve master beschikt over pedagogisch didactische, vakdidactische en domeininhoudelijke expertise in economie en actualiseert, verbreedt en verdiept deze expertises voortdurend op basis van maatschappelijke ontwikkelingen, onderzoek en ervaringen in de praktijk.
3. De educatieve master zet de verworven expertises geïntegreerd in om krachtige leeromgevingen te creëren waarvan alle didactische componenten aansluiten bij de beginsituatie en het leerproces van elke lerende.
4. De educatieve master empowert samen met anderen vanuit een ethische houding de leer- en ontwikkelingsprocessen van elke lerende met het oog op het stimuleren van de brede persoonlijke, intellectuele en maatschappelijke ontplooiing.
5. De educatieve master plant de onderwijs- en leeractiviteiten en organiseert een leer en leefklimaat op korte en lange termijn rekening houdend met de lerende, de leergroep, het team op school en de partners en externen.
6. De educatieve master communiceert op een heldere wijze in diverse talige situaties en werkt op een constructieve wijze samen met lerenden, collega's, ouders en externen in functie van het leren.
7. De educatieve master, gericht op co creatie, participeert en geeft mede leiding aan disciplinair en interdisciplinair overleg.
8. De educatieve master neemt op een genuanceerde en beargumenteerde wijze deel aan maatschappelijke debatten, gericht op kwaliteit, ontwikkeling en innovatie van onderwijs.
9. De educatieve master raadpleegt op een autonome wijze (inter)nationaal onderwijskundig, vakdidactisch en domeingebonden onderzoek en vertaalt dit op een kritisch reflectieve wijze naar de dagelijkse steeds evoluerende onderwijspraktijk.
10. De educatieve master gaat in onderwijs en praktijkgericht onderzoek bewust om met de mogelijkheden en grenzen van theorieën en wetenschappelijke studies met betrekking tot pedagogische, (vak)didactische en domeininhoudelijke thema's.
11. De educatieve master doorloopt een volledige onderzoekscyclus over een onderwijsrelevant thema in functie van innovatie en ontwikkeling van de praktijk.
12. De educatieve master engageert zich in een continu professioneel leerproces gericht op leren & ontwikkeling, diversiteit & talenten, innovatie & co-creatie van onderwijs.
13. De educatieve master daagt zichzelf en anderen via samenwerking en co-creatie uit tot schoolontwikkeling, -innovatie en levert een actieve bijdrage aan schoolbeleid.
14. De educatieve master kan managementvragen, strategische beleidsvraagstukken of bedrijfseconomische problemen beantwoorden met behulp van conceptuele, bedrijfseconomische denkkaders of vanuit een praktijkgericht perspectief m.b.t. de functionele managementdomeinen.
15. De educatieve master toont zelfstandigheid bij en rapporteert over het uitvoeren van een literatuurstudie, het opstellen van een onderzoeksplan, het implementeren van wetenschappelijke onderzoeksmethoden en het analyseren, interpreteren en evalueren van onderzoeksresultaten binnen de bedrijfseconomische wetenschappen.
16. De educatieve master volgt actief evoluties op in de bedrijfseconomische wetenschappen en praktijken en reflecteert hierover vanuit een ethisch en duurzaamheidsperspectief.

2B: Educatieve master in de ontwerpwetenschappen

1. De educatieve master gaat op een positieve wijze om met diversiteit en talenten en geeft op een krachtige wijze vorm aan leren op het niveau van de lerenden en de leergroep en mede op het niveau van het (school)team en de partners en externen.
2. De educatieve master beschikt over pedagogisch didactische, vakdidactische en domeinhoudelijke expertise in ontwerpwetenschappen en actualiseert, verbreedt en verdiept deze expertises voortdurend op basis van maatschappelijke ontwikkelingen, onderzoek en ervaringen in de praktijk.
3. De educatieve master zet de verworven expertises geïntegreerd in om krachtige leeromgevingen te creëren waarvan alle didactische componenten aansluiten bij de beginsituatie en het leerproces van elke lerende.
4. De educatieve master empowert samen met anderen vanuit een ethische houding de leer- en ontwikkelingsprocessen van elke lerende met het oog op het stimuleren van de brede persoonlijke, intellectuele en maatschappelijke ontplooiing.
5. De educatieve master plant de onderwijs- en leeractiviteiten en organiseert een leer- en leefklimaat op korte en lange termijn rekening houdend met de lerende, de leergroep, het team op school en de partners en externen.
6. De educatieve master communiceert op een heldere wijze in diverse talige situaties en werkt op een constructieve wijze samen met lerenden, collega's, ouders en externen in functie van het leren.
7. De educatieve master, gericht op co creatie, participeert en geeft mede leiding aan disciplinair en interdisciplinair overleg.
8. De educatieve master neemt op een genuanceerde en beargumenteerde wijze deel aan maatschappelijke debatten, gericht op kwaliteit, ontwikkeling en innovatie van onderwijs.
9. De educatieve master raadpleegt op een autonome wijze (inter)nationaal onderwijskundig, vakdidactisch en domeingebonden onderzoek en vertaalt dit op een kritisch reflectieve wijze naar de dagelijkse steeds evoluerende onderwijspraktijk.
10. De educatieve master gaat in onderwijs en praktijkgericht onderzoek bewust om met de mogelijkheden en grenzen van theorieën en wetenschappelijke studies met betrekking tot pedagogische, (vak)didactische en domeinhoudelijke thema's.
11. De educatieve master doorloopt een volledige onderzoekscyclus over een onderwijsrelevant thema in functie van innovatie en ontwikkeling van de praktijk.
12. De educatieve master engageert zich in een continu professioneel leerproces gericht op leren & ontwikkeling, diversiteit & talenten, innovatie & co-creatie van onderwijs.
13. De educatieve master daagt zichzelf en anderen via samenwerking en co-creatie uit tot schoolontwikkeling, -innovatie en levert een actieve bijdrage aan schoolbeleid.
14. De educatieve master verdiept of verbreedt zijn domeinhoudelijke expertise verworven in de bachelor in de domeinen ontwerpen, bouwkunde, beelding en cultuur verder in minstens twee van deze domeinen op masterniveau. Hij beschikt daardoor over ontwerpmatige, bouwtechnische, beeldend artistieke en cultuur- en menswetenschappelijke kennis en vaardigheden en kan deze aanwenden in zijn onderwijspraktijk.
15. De educatieve master kan zelfstandig onderzoek verrichten binnen de domeinen architectuurontwerp, bouwkunde, beelding en/of mens en cultuur, op het niveau van een beginnend onderzoeker en de onderzoeksresultaten evalueren en presenteren.

2C: Educatieve master in de wetenschappen en technologie

1. De educatieve master gaat op een positieve wijze om met diversiteit en talenten en geeft op een krachtige wijze vorm aan leren op het niveau van de lerenden en de leergroep en mede op het niveau van het (school)team en de partners en externen.
2. De educatieve master beschikt over pedagogisch didactische, vakdidactische en domeinhoudelijke expertise in wetenschappen en/of technologie en actualiseert, verbreedt en verdiept deze expertises voortdurend op basis van maatschappelijke ontwikkelingen, onderzoek en ervaringen in de praktijk.
3. De educatieve master zet de verworven expertises geïntegreerd in om krachtige leeromgevingen te creëren waarvan alle didactische componenten aansluiten bij de beginsituatie en het leerproces van elke lerende.
4. De educatieve master empowert samen met anderen vanuit een ethische houding de leer en ontwikkelingsprocessen van elke lerende met het oog op het stimuleren van de brede persoonlijke, intellectuele en maatschappelijke ontplooiing.
5. De educatieve master plant de onderwijs en leeractiviteiten en organiseert een leer- en leefklimaat op korte en lange termijn rekening houdend met de lerende, de leergroep, het team op school en de partners en externen.
6. De educatieve master communiceert op een heldere wijze in diverse talige situaties en werkt op een constructieve wijze samen met lerenden, collega's, ouders en externen in functie van het leren.
7. De educatieve master, gericht op co creatie, participeert en geeft mede leiding aan disciplinair en interdisciplinair overleg.
8. De educatieve master neemt op een genuanceerde en beargumenteerde wijze deel aan maatschappelijke debatten, gericht op kwaliteit, ontwikkeling en innovatie van onderwijs.
9. De educatieve master raadpleegt op een autonome wijze (inter)nationaal onderwijskundig, vakdidactisch en domeingebonden onderzoek en vertaalt dit op een kritisch reflectieve wijze naar de dagelijkse steeds evoluerende onderwijspraktijk.
10. De educatieve master gaat in onderwijs en praktijkgericht onderzoek bewust om met de mogelijkheden en grenzen van theorieën en wetenschappelijke studies met betrekking tot pedagogische, (vak)didactische en domeinhoudelijke thema's.
11. De educatieve master doorloopt een volledige onderzoekscyclus over een onderwijsrelevant thema in functie van innovatie en ontwikkeling van de praktijk.
12. De educatieve master engageert zich in een continu professioneel leerproces gericht op leren & ontwikkeling, diversiteit & talenten, innovatie & co-creatie van onderwijs.
13. De educatieve master daagt zichzelf en anderen via samenwerking en co-creatie uit tot schoolontwikkeling, innovatie en levert een actieve bijdrage aan schoolbeleid.
14. ENG&TECH 1. De educatieve master kan in eigen professioneel denken en handelen met een gepaste attitude en met continue aandacht voor de eigen vorming adequaat communiceren naar alle actoren, effectief samenwerken in een (multidisciplinair) team, kan hierbij gebruik maken van moderne (digitale) hulpmiddelen en rekening houden met de economische, ethische, maatschappelijke en/of internationale context en is zich hierbij bewust van de impact op de omgeving.
15. ENG&TECH 2. De educatieve master heeft een gespecialiseerde kennis van en inzicht in de verworven vakdidactieken en kan deze creatief concipiëren, plannen en uitvoeren in een educatieve context en in het bijzonder als geïntegreerd deel van een methodologisch en projectmatig geordende reeks van handelingen binnen een multidisciplinair STEM project met een belangrijke onderzoeks- en/of innovatiecomponent.

Bijlage 3: Samenstelling van de commissie

De beoordeling is gebeurd door een commissie van deskundigen aangesteld en getraind door de NVAO. Deze is als volgt samengesteld:

Guy Aelterman (*voorzitter*) Emeritus Hoogleraar Universiteit Gent en gewezen algemeen directeur van Hogeschool Gent en van Artesis Hogeschool Antwerpen.

Jan Van Tartwijk (*commissielid*) Hoogleraar educatie & pedagogiek en directeur van de Graduate School of Teaching van Universiteit Utrecht.

Tammy Schellens (*commissielid*) Hoogleraar onderwijsonderzoek Universiteit Gent, vakgroep Onderwijskunde.

Ria Marechal (*commissielid*) Coördinerend directeur Scholengemeenschap VORM Katholiek secundair onderwijs Regio Mechelen.

Tom Van Mossevelde (*student-commissielid*) Educatieve master in de talen Universiteit Gent (verkorte variant), deeltijds student-coördinator bij Directie Onderwijsaangelegenheden UGent.

Elise Van Dooren (*deelexpert educatieve master in de ontwerpwetenschappen*) Docent en onderzoeker ontwerp onderwijs, Technische Universiteit Delft.

Aisa Amagir (*deelexpert educatieve master in de economie*) Lerarenopleider economie en onderzoeker, Hogeschool van Amsterdam.

Marc De Vries (*deelexpert educatieve master in de wetenschappen en technologie*) Hoogleraar wetenschapseducatie, Technische Universiteit Delft.

De commissie werd bijgestaan door:

Daphne Carolus (procescoördinator) beleidsmedewerker NVAO.

Carlijn Braam (extern secretaris) eigenaar Braam Communications.

Alle commissieleden hebben de deontologische code van de NVAO ondertekend.

Bijlage 4: Programma voor de dialoog met de opleiding

Woensdag 15 maart 2023 – Campus Diepenbeek, UHasselt

- 8u30 Onthaal met koffie
- 8u45 Commissie: overleg + voorbereiding gesprekken
- 9u45 Pauze
- 10u00 Kennismaking met kernteam + voorzitter IFSB + UHasselt ondersteuning
Vicerector onderwijs
Opleidingscoördinator
OMT-voorzitter eduma ontwerpwetenschappen
OMT-voorzitter eduma economie
Voormalig OMT-voorzitter eduma gezondheidswetenschappen
OMT-voorzitter eduma wetenschappen en technologie
OMT-voorzitter eduma wetenschappen en technologie
ZAP pedagogiek en didactiek
Secretaris School voor Educatieve Studies (SES)
Stafmedewerker onderwijs SES
Stafmedewerker onderwijsontwikkeling, diversiteit en innovatie
Studieloopbaanbegeleider
- 10u45 Pauze
- 11u00 Commissie: voorbereiding gesprek
- 11u15 Docenten - gemeenschappelijk PD en VD curriculum, inclusief afstemming tussen basisvakdidactieken en vakdidactische project(en) over domeinen incl. vakdidactiek PAV
Vakdidactiek ontwerpwetenschappen
Vakdidactiek economie
Vakdidactiek wetenschappen en technologie
Vakdidactiek gezondheidswetenschappen
2 docenten Pedagogiek en didactiek - Leren en Ontwikkeling
2 docenten Pedagogiek en didactiek - Diversiteit en Innovatie
Vakdidactiek PAV
- 12u00 Commissie: nabespreking
- 12u30 Lunch
- 13u30 Commissie: Overleg + voorbereiding gesprekken
- 14u00 Docenten - Stages & masterproef, LIO-traject
Stagecoördinator, stagebegeleider
LIO-coördinator, stagebegeleider
Masterproef
Masterproef en stage
Stagebegeleider pedagogiek en didactiek
Partnerschap scholen
Stagebegeleider economie
Stagebegeleider wetenschappen en technologie
Stagebegeleider ontwerpwetenschappen
Stagebegeleider gezondheidswetenschappen
- 14u45 Commissie: nabespreking
- 15u00 Pauze
- 15u15 Studenten, met bijzondere aandacht voor LIO & werkstudenten
Eduma economie – voltijdsstudent, werkstudent, LIO
Eduma ontwerp – voltijdsstudent, werkstudent
Eduma W&T – 2 werkstudenten (wiskunde en biologie-chemie)
Eduma GZW – werkstudent
- 16u00 Commissie: nabespreking
- 16u15 Pauze

- 16u30 Alumni & werkveld
 Alumna eduma economie 2022
 Alumna eduma economie 2021 & leerkracht Kogeka Geel
 Alumna eduma ontwerp 2022 & leerkracht KSO (kunsthumaniora Hasselt)
 Alumna eduma ontwerp 2022 & leerkracht Heilig Hart Bree
 Alumnus eduma W&T 2022
 Alumna eduma GZW 2020
 Stagemotor eduma economie (Spectrumcollege Beringen)
 Stagemotor eduma economie (Sint-Augustinus Bree)
 Stagemotor eduma W&T (docent Level X)
 Stagemotor eduma ontwerp (leerkracht Kunsthumaniora Hasselt)
 Stagemotor eduma ontwerp (leerkracht Atlascollege Genk)
 Directeur Hast Katholiek Onderwijs Hasselt
- 17u15 Commissie: nabespreking
- 18u00 Einde dag 1

Donderdag 16 maart 2023 – Campus Diepenbeek, UHasselt

- 8u30 Voorbereiding gesprekken
- 9u00 EDUMA 1: VD-docenten, stagebegeleiders + studentvertegenwoordigers - vakdidactiek(en) in EM Economie
 OMT-voorzitter en vakdidacticus economie
 Praktijkassistent vakdidactiek economie, stagecoördinator en -begeleider eduma economie
 Stagebegeleider & directeur 2de graad SAB
 Stagebegeleider & leerkracht HAST
 2 voltijdsstudenten
 Secretaris School voor Educatieve Studies
- 10u00 Commissie: nabespreking
- 10u30 Pauze
- 10u40 Commissie: voorbereiding gesprekken
- 11u00 EDUMA 2: VD-docenten, stagebegeleiders + studentvertegenwoordigers - vakdidactiek(en) in EM Ontwerpwetenschappen
 OMT-voorzitter + vakdidacticus
 Vakdidacticus + masterproef
 Vakdidacticus (+ docent EDUMA PXL-MAD)
 Stagebegeleider + vakdidacticus + alumna
 Alumna + leerkracht DKO (academie Genk)
 Student
 Secretaris School voor Educatieve Studies
- 12u00 Commissie: nabespreking
- 12u30 Lunchpauze
- 13u30 Commissie: voorbereiding gesprekken
- 14u00 EDUMA 3: VD-docenten, stagebegeleiders + studentvertegenwoordigers - vakdidactiek(en) in EM W&T"
 OMT-voorzitter en vakdidacticus wetenschappen en technologie
 OMT-voorzitter en vakdidacticus engineering en technologie
 Praktijkassistent en stagebegeleider biologie
 Vakdidacticus biologie
 Vakdidacticus wiskunde en informatica
 Vakdidacticus chemie
 Stagebegeleider wiskunde
 Alumnus
 2 studenten (1 lange traject)
 Secretaris School voor Educatieve Studies
- 15u00 Commissie: nabespreking

- 15u30 Pauze
15u40 Commissie: voorbereiding gesprekken
16u00 EDUMA 4: VD-docenten, stagebegeleiders + studentvertegenwoordigers - vakdidactiek(en) in EM GZW
Voormalig OMT-voorzitter gezondheidswetenschappen
Vakdidacticus medische wetenschappen en stagebegeleider
Stagebegeleider en praktijkassistent vakdidactiek gezondheidswetenschappen
2 alumni/doctoraatsstudenten
Student
Secretaris School voor Educatieve Studies
17u00 Commissie: nabespreking
17u30 Vrij gespreksmoment
18u00 Einde dag 2

Vrijdag 17 maart 2023 – Campus Diepenbeek, UHasselt

- 9u00 Ontvangst met koffie
9u15 Intern beraad
11u00 Pauze
11u15 Mondeling terugkoppeling / reflectiemoment
12u00 Einde dag 3

Bijlage 5: Verantwoording

De beoordeling werd uitgevoerd aan de hand van het *“Beoordelingskader opleidingsaccreditatie op maat van de eigen regie”* van juni 2020, zoals bekrachtigd door de Vlaamse regering op 27 november 2020.

Nadat de aanvraag ingediend door de instelling ontvankelijk werd verklaard, heeft de NVAO een commissie samengesteld. Deze commissie werd goedgekeurd door het dagelijks bestuur van de NVAO. De instelling tekende geen bezwaar aan tegen de commissie.

De commissie heeft zich aan de hand van de door de opleiding verstrekte documenten op de beoordeling voorbereid. Voorafgaand aan een voorbereidend overleg heeft elk commissielid de eerste indrukken opgemaakt en werden prioritaire vragen opgesteld.

Tijdens de voorbereidende werkzaamheden heeft de commissie verder alle verkregen informatie besproken en heeft zij tevens de dialoog met de instelling en de opleiding voorbereid.

Aan de hand van NVAO's Waarderende Aanpak heeft de commissie zich tijdens de dialoog verder verdiept in de context van de opleiding en op basis daarvan een onderzoek gevoerd naar de kwaliteit van de opleiding.

Tijdens de afrondende werkzaamheden heeft de commissie alle verkregen informatie besproken en vertaald naar een holistisch oordeel. De commissie heeft deze conclusie in volledige onafhankelijkheid genomen.

Het totaal aan beschikbare gegevens is verwerkt tot een ontwerp van beoordelingsrapport. Eens alle commissieleden hadden ingestemd met de inhoud van het beoordelingsrapport, heeft de voorzitter van de commissie het beoordelingsrapport vastgesteld. Het door de voorzitter vastgestelde beoordelingsrapport werd aan de NVAO bezorgd.

Bijlage 6: Overzicht van het bestudeerde materiaal

Informatiedossier opleiding

Zelfevaluatierapport UHasselt-tUL 2022

Documenten beschikbaar gesteld voorafgaand aan de dialoog

- Verslagen OMT – Onderwijsmanagementteams 2019-2020 t/m 2022-2023
- Verslag evaluatievergadering met studenten 12/12/2022
- Verslag externe toetscommissie Educatieve masteropleidingen 28/04/2021
- Opleidingsforum
 - 2020.12.02 opleidingsforum plandag onderzoek
 - 2020.12.09 opleidingsforum plandag onderwijs
 - 2021.09.17 opleidingsforum - lesvoorbereiding en -beoordeling
 - 2022.03.09 opleidingsforum - strategieplan 21-27
 - 2022.05.02 opleidingsforum - zelfevaluatie_curriculumvernieuwing
 - 2022.12.13 opleidingsforum curriculumvernieuwing_ so far so good
- Strategieplan 2021-2027 Educatieve masters
- Strategieplan educatieve masters juli 2022 versie (opvolging strategisch plan)
- SESSies lerarendag 2023
- Nieuwsbrieven SES
- Brochures
- Informatie over Leraar in Limburg, mentorenvorming en professionalisering (i.s.m. associatie) <https://www.leraarinlimburg.be/aanvangsbegeleiding>
- Opleidingsprogramma's
 - Verkorte EM economie en volledige EM economie
 - Verkorte EM ontwerpwetenschappen en volledige EM ontwerpwetenschappen
 - Opleidingsprogramma verkorte EM wetenschappen & technologie en volledige EM wetenschappen & technologie
- Werkstukken van studenten voor diverse OPO's en instructies, met voorbeelden papers, examens, portfoliotaken, beoordelingsformulieren en rubrics, waaronder:
 - Voorbeelden examentaken Diversiteit en innovatie
 - Beoordelingsformulieren, studieleidraad Leren en Ontwikkeling
 - SESSies: inspiratie in de klas: voorbeelden portfoliotaak
 - Vakdidactiek economie: basis en verdieping
 - Vakdidactiek architectuur en vakdidactiek ontwerpwetenschappen
 - Vakdidactiek wetenschappen en technologie: W&T basis, W&T verdieping
- Studieleidraad stage en 2-pager, formulieren voorbereiding en beoordeling, voorbeelden digitale stagedossiers (m.i.v. groei- en reflectiedocument)
- Studieleidraad masterproef en beoordelingsformulieren, voorbeelden masterproeven

Documenten beschikbaar gesteld tijdens de dialoog

- DLR matrix 2022-2023
- OLR x OPO-matrix
- Werkvormenmatrix educatieve masters
- Evaluatiematrices per educatieve master
- Personeelsoverzicht

Colofon

EDUCATIEVE MASTERS IN DE ECONOMIE, ONTWERPWETENSCHAPPEN EN
WETENSCHAPPEN EN TECHNOLOGIE

UNIVERSITEIT HASSELT • VLL130786-23, VL130812-23 & VL130820-23

Opleidingsaccreditatie op maat van de eigen regie • Beoordelingsrapport
15 mei 2023

Samenstelling: NVAO • Vlaanderen

Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie
Accreditation Organisation of the Netherlands and Flanders

Parkstraat 83 • 2514 JG Den Haag
P.O. Box 85498 • 2508 CD The Hague
The Netherlands

T +31 (0)70 312 23 00
E info@nvao.net
www.nvao.net